Ministerstvo dopravy

Č. j./Sp. zn./Typ	Vyřizuje/Útvar/Telefon	Datum
10/2018-510-RK/76 10/2018-510-RK	510, +420 2251 31363	Praha 30 -06- 2022

VEŘEJNÁ VYHLÁŠKA

ROZHODNUTÍ

O rozkladu ze dne 27. listopadu 2017 podaném účastníkem řízení, pobočným spolkem Děti Země – Klub za udržitelnou dopravu, IČO: 67010041, se sídlem Cejl 48/50, 602 00 Brno, proti rozhodnutí Ministerstva dopravy, odboru infrastruktury a územního plánu, ze dne 25. října 2017, č. j. 564/2014-910-IPK/38, jímž byla na základě žádosti stavebníka, Ředitelství silnic a dálnic ČR, IČO: 65993390, se sídlem Na Pankráci 546/56, 145 05 Praha 4, zastoupeného společností TRANSCONSULT, s.r.o., IČO: 47455292, se sídlem Nerudova 37, 500 02 Hradec Králové, povolena stavba dálnice II. třídy označená jako **„Silnice R48 Frýdek-Místek, obchvat“** v rozsahu 5 stavebních objektů,

rozhodl ministr dopravy jako příslušný odvolací správní orgán podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále „správní řád“), na základě návrhu rozkladové komise ve smyslu ustanovení § 152 odst. 3 správního řádu, **takto:**

I. **„Rozhodnutí Ministerstva dopravy, odboru infrastruktury a územního plánu, ze dne 25. října 2017, č. j. 564/2014-910-IPK/38, se podle ustanovení § 152 odst. 6 písm. a) a s přihlédnutím k § 152 odst. 5 podle ustanovení § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu zčásti mění tak, že:**

Ve výrokové části v bodě 33) v podmínce uvedené pod písmenem b) původní text, který zní: „*Z hlediska relevantnosti hlukových údajů je měření nutno provést po stabilizaci intenzity průjezdnosti a tzv. usazení provozu – ve zkušebním provozu.*“, **se nahrazuje novým textem následujícího znění**: „*Z hlediska relevantnosti hlukových údajů je měření nutno provést nejdříve jeden rok a nejpozději do tří let po zprovoznění stavby ve zkušebním období, kdy dojde ke stabilizaci dopravních intenzit průjezdnosti.*“.

II. **Podle ustanovení § 90 odst. 5 věty druhé správního řádu se napadené rozhodnutí ve zbytku potvrzuje.“**

Odůvodnění:

Ministerstvu dopravy byl dne 27. listopadu 2017 doručen rozklad z téhož dne, podaný účastníkem stavebního řízení, pobočným spolkem Děti Země – Klub za udržitelnou dopravu (dále „účastník", „odvolatel") proti rozhodnutí Ministerstva dopravy, odboru infrastruktury a územního plánu, ze dne 25. října 2017, č. j. 564/2014-910-IPK/38 (dále též „rozhodnutí ministerstva", „stavební povolení").

Napadené stavební povolení vydalo Ministerstvo dopravy, odbor infrastruktury a územního plánu (dále „ministerstvo", „speciální stavební úřad"), jako příslušný speciální stavební úřad ve věcech dálnic ve smyslu § 15 odst. 1 písm. c) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění účinném do 31. prosince 2017 (dále „stavební zákon"), a § 40 odst. 2 písm. c) zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů. V řízení o žádosti ze dne 26. srpna 2014, podané dne 29. srpna 2014 stavebníkem, Ředitelstvím silnic a dálnic ČR (dále též „ŘSD", „žadatel", „stavebník"), zastoupeným na základě plné moci společností TRANSCONSULT, s.r.o., rozhodlo ministerstvo podle ustanovení § 115 stavebního zákona tak, že se povoluje stavba dálnice II. třídy pod původním názvem „Silnice R48 Frýdek-Místek, obchvat" (dále „předmětná stavba"), v rozsahu následujících pěti stavebních objektů: SO 101 Silnice I/48 (úseky km - 0,104 – 0,000, km 0,240 – 0,320, km 6,700 – 6,750, km 7,400 – 7,500); SO 102 MÚK Olešná – větev „A" (km 0,000 – 0,220); SO 301 Odvodnění komunikace I/48 v km 0,000 – 0,648; SO 790 Protihlukové stěny (úseky km -0,104 – 0,000, km 0,240 – 0,320, km 6,700 – 6,750); SO 801.1. Vegetační úpravy trasa I/48 (km 0,000 – 0,320, km 6,700 – 6,870, km 7,400 – 7,500) a MÚK 102 větev „A" (km 0,000 – 0,220). Předmětná stavba je dopravní infrastrukturou ve smyslu ustanovení § 1 odst. 2 zákona č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury a infrastruktury elektronických komunikací (liniový zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále „zákon č. 416/2009 Sb.").

Rozklad účastníka proti rozhodnutí ministerstva je přípustný ve smyslu § 152 odst. 1 správního řádu. Rozklad byl zaslán prostřednictvím e-mailu na adresu elektronické podatelny Ministerstva dopravy dne 27. listopadu 2017 a byl v souladu s ustanovením § 37 odst. 4 správního řádu podepsán elektronickým podpisem podle zákona č. 227/2000 Sb., o elektronickém podpisu a o změně některých dalších zákonů (zákon o elektronickém podpisu), ve znění pozdějších předpisů. Byl tudíž podán v zákonné patnáctidenní lhůtě ode dne 10. listopadu 2017, kdy bylo rozhodnutí ministerstva doručeno účastníkovi veřejnou vyhláškou ve smyslu ustanovení § 25 odst. 2 správního řádu.

Speciální stavební úřad, který napadené rozhodnutí ministerstva vydal, rozkladu nevyhověl v rámci autoremedury podle ustanovení § 87 správního řádu, proto ve smyslu ustanovení § 88 odst. 1, s přihlédnutím k § 152 odst. 5 správního řádu předal věc poradnímu orgánu ministra dopravy, rozkladové komisi.

Původní rozhodnutí ve věci rozkladu, tj. rozhodnutí ministra dopravy ze dne 19. listopadu 2018, č. j. 10/2018-510-RK/33, Nejvyšší správní soud na základě kasační stížnosti odvolatele rozsudkem ze dne 31. března 2022, č. j. 3 5 As 333/2019-92, zrušil současně s rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 13. srpna 2019, č. j. 39 A 5/2019-86, a věc vrátil ministerstvu k dalšímu řízení.

Rozkladová komise po vrácení věci Nejvyšším správním soudem opětovně přezkoumala napadené rozhodnutí ministerstva podle zásad stanovených v § 89 odst. 2 správního řádu pro postup odvolacího správního orgánu, které ve smyslu § 152 odst. 5 správního řádu přiměřeně platí pro řízení o rozkladu. To znamená, že i s přihlédnutím k závaznému právnímu názoru Nejvyššího správního soudu přezkoumala soulad napadeného rozhodnutí ministerstva a řízení, které mu předcházelo, s právními předpisy. Přezkoumala rovněž věcnou správnost rozhodnutí ministerstva a přitom vyhodnotila následující právně významné skutečnosti a okolnosti, které jsou doloženy v předmětném spisovém materiálu:

Stavebník, zastoupený na základě plné moci společností TRANSCONSULT, s.r.o., podal dne 29. srpna 2014 u speciálního stavebního úřadu žádost ze dne 26. srpna 2014 o vydání stavebního povolení pro předmětnou stavbu. Ministerstvo poté veřejnou vyhláškou ze dne 9. září 2014, č. j. 564/2014-910-IPK/2, oznámilo podle § 112 odst. 1 stavebního zákona zahájení

stavebního řízení ve věci žádosti o povolení předmětné stavby ostatním účastníkům řízení a dotčeným orgánům. Současně ministerstvo nařídilo k projednání předložené žádosti ústní jednání na den 25. září 2014. Oznámení o zahájení stavebního řízení bylo opraveno novou vyhláškou ze dne 11. září 2014, č. j. 564/2014-910-IPK/4, a byl stanoven nový termín k projednání předložené žádosti dne 10. října 2014. V oznámení ministerstvo dále uvedlo, že účastníci řízení mohou své námitky, popř. stanoviska ke stavbě uplatnit nejpozději v průběhu ústního jednání, jinak k nim nebude přihlédnuto. Ve stejné lhůtě měly dotčené orgány sdělit svá stanoviska.

Dne 15. září 2014 byl ministerstvu do elektronické podatelny doručen dopis z téhož dne, jímž pobočný spolek spolku Děti Země s názvem Děti Země – Klub za udržitelnou dopravu podle § 70 odst. 3 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, (dále „zákon č. 114/1992 Sb."), ve znění účinném do 31. prosince 2017, oznámil svou účast v předmětném stavebním řízení. Účastník následně v dopise ze dne 9. října 2014, doručeném ministerstvu prostřednictvím elektronické podatelny téhož dne, uplatnil námitky ke stavebnímu řízení. Dne 10. října 2014 se uskutečnilo ústní jednání, kterého se účastník ani jeho zástupce nezúčastnil.

Rozhodnutí Ministerstva dopravy, odboru infrastruktury a územního plánu, ze dne 24. února 2015, č. j. 564/2014-910-IPK/14, kterým byla předmětná stavba podle ustanovení § 115 stavebního zákona poprvé povolena, bylo následně na základě rozkladu účastníka zrušeno rozhodnutím ministra dopravy ze dne 19. července 2017, č. j. 31/2015-510-RK/48, a věc byla vrácena k novému projednání. Zrušení stavebního povolení bylo odůvodněno tím, že v průběhu řízení nabyl účinnosti zákon č. 39/2015 Sb., kterým se mění zákon č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů (dále „zákon č. 100/2001 Sb."), a další související zákony, a vyvstala tak potřeba, aby v rámci tohoto stavebního řízení byly doplněny další podklady vztahující se k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí, jejichž podmínky je třeba promítnout do stavebního povolení.

Stavebník ještě v průběhu řízení o 1. rozkladu doplnil aktualizovaný souhlas Magistrátu města Frýdek-Místek, odboru územního rozvoje a stavebního řádu, ze dne 25. srpna 2015, č. j. MMFM 103798/2015, a souhlasné závazné stanovisko Ministerstva životního prostředí, odboru výkonu státní správy IX, ze dne 6. února 2017 č. j. 2143/580/16, 63940/ENV, k vlivům prioritního dopravního záměru na životní prostředí dle § 23a zákona č. 100/2001 Sb.

Po vrácení věci speciální stavební úřad veřejnou vyhláškou ze dne 31. července 2017, č. j. 564/2014-910-IPK/25, vyrozuměl účastníky řízení a dotčené orgány o pokračování ve stavebním řízení a současně nařídil k projednání věci ústní jednání na den 14. září 2017, v 12.00 hod. Spolu s tím uveřejnil i informaci podle § 9b zákona č. 100/2001 Sb.

Odvolatel dopisem – oznámením (č. 3) ze dne 2. srpna 2017, doručeným ministerstvu téhož dne, oznámil v souladu s § 3 písm. i) bodem 2 a § 9c odst. 3 písm. b) a odst. 5 zákona č. 100/2001 Sb. svou účast v předmětném stavebním řízení s tím, že splňuje podmínky pro účast v řízení stanovené tímto zákonem, čehož důkazem jsou stanovy spolku a další údaje ve veřejném registru.

Ministerstvo opatřením ze dne 11. srpna 2017 dle § 45 odst. 2 správního řádu vyzvalo stavebníka, aby ve lhůtě nejpozději do 14. září 2017 doložil aktualizovaná stanoviska správců dotčených inženýrských sítí a vedení, kterým skončila platnost nebo skončí do 14. prosince 2017.

Zástupce stavebníka tak učinil dopisem ze dne 13. září 2017 a při ústním jednání dne 14. září 2017. Ústního jednání se účastník ani jeho zástupce nezúčastnil.

Rozhodnutím ministerstva ze dne 25. října 2017 byla předmětná stavba podle ustanovení § 115 stavebního zákona povolena. Rozhodnutí ministerstva bylo formou veřejné vyhlášky vyvěšeno na úřední desce ministerstva dne 26. října 2017 a současně zveřejněno způsobem umožňujícím dálkový přístup na webu Ministerstva dopravy.

Dne 27. listopadu 2017 byl ministerstvu doručen rozklad účastníka z téhož dne. Odvolatel v rozkladu napadl rozhodnutí ministerstva v celém rozsahu a navrhl, aby rozhodnutí ministerstva bylo zrušeno a věc byla vrácena k novému projednání a rozhodnutí. V rozkladu požádal o přezkum všech vydaných závazných stanovisek, která jsou ve spisu, příslušnými nadřízenými orgány, přičemž z opatrnosti uvedl pojem všech, neboť z rozhodnutí není zřejmé, jaký podklad závazným

stanoviskem je a jaký ne. Určitě však žádá o přezkum zákonnosti vydání sedmi blíže specifikovaných závazných stanovisek. Dále namítá absenci řádného posouzení variant obchvatu Frýdku-Místku dálnicí D48, vyjadřuje nesouhlas se zamítnutím podmínky o termínu terénních prací, namítá nejasnost o platnosti podkladů, jimž mohla skončit časová platnost, a absenci studie o rizikovosti trasy obchvatu Frýdku-Místku z hlediska sesuvů.

Ministerstvo v souladu s ustanovením § 86 odst. 2 správního řádu veřejnou vyhláškou ze dne 4. prosince 2017, č. j. 797/2017-910-IPK/2, vyrozumělo o podaném rozkladu ostatní účastníky řízení a vyzvalo je, aby se k jeho obsahu vyjádřili ve lhůtě do 4. ledna 2018. K podanému rozkladu se vyjádřil pouze zástupce stavebníka dopisem ze dne 4. ledna 2018, zn. 2/1/2018, s tím, že námitky, uvedené v rozkladu, považuje za neopodstatněné, protože z rozhodující části jde o námitky uplatňované v předchozích podáních, které byly správními orgány vypořádány.

Jelikož rozklad směřuje proti obsahu závazných stanovisek, ministr dopravy jako odvolací správní orgán požádal ve smyslu § 149 odst. 4 správního řádu správní orgány, nadřízené správním orgánům příslušným k vydání závazného stanoviska, o potvrzení nebo změnu nejen sedmi závazných stanovisek specifikovaných v rozkladu, ale z důvodu procesní opatrnosti i dalších tří závazných stanovisek, které byly rovněž podkladem stavebního povolení. O této skutečnosti byli účastníci řízení vyrozuměni veřejnou vyhláškou ministra dopravy ze dne 14. února 2018, č. j. 10/2018-510-RK/11. Ministr dopravy k tomu poté obdržel stanoviska nadřízených správních orgánů. Ministr dopravy veřejnou vyhláškou ze dne 28. června 2018, č. j. 10/2017-510-RK/23, vyrozuměl účastníky řízení o doplnění podkladů pro vydání rozhodnutí o rozkladu a stanovil jim lhůtu pro vyjádření se k těmto podkladům. Současně je vyrozuměl o možnosti nahlédnout do spisu.

Dne 30. července 2018 bylo ministerstvu doručeno vyjádření odvolatele k novým podkladům. Odvolatel se vyjádřil k obsahu závazného stanoviska Ministerstva vnitra – Generálního ředitelství Hasičského záchranného sboru ze dne 20. června 2018, č. j. MV-24530-5/PO-PRE-2018, kterým bylo dle § 149 odst. 4 správního řádu potvrzeno napadené závazné stanovisko Hasičského záchranného sboru Moravskoslezského kraje, územního odboru Frýdek-Místek, ze dne 14. října 2008, č. j. Prev–3733/FM-2008. Odvolatel s ohledem na své výhrady požádal odvolací správní orgán, aby u Ministerstva vnitra či ministra vnitra zajistil dle § 149 správního řádu nový přezkum závazného stanoviska Hasičského záchranného sboru Moravskoslezského kraje, územního odboru Frýdek-Místek, ze dne 14. listopadu 2008, č. j. Prev–3733/FM-2008, nebo stanoviska Ministerstva vnitra – Generálního ředitelství Hasičského záchranného sboru, ze dne 20. června 2018, č. j. MV-24530-5/PO-PRE-2018. Ostatní účastníci řízení se k doplněným podkladům ve stanovené lhůtě nevyjádřili.

Vyjádření odvolatele k novým podkladům bylo z důvodu procesní opatrnosti postoupeno Ministerstvu vnitra – Generálnímu ředitelství Hasičského záchranného sboru ČR se žádostí o vyjádření se k těmto námitkám odvolatele, příp. o doplnění stanoviska. V reakci na uvedené obdrželo ministerstvo dne 6. září 2018 vyjádření generálního ředitele Hasičského záchranného sboru, genmjr. Ing. Drahoslava Ryby ze dne 3. září 2018, č. j. MV-24530-8/PO-OVL-2018. Vyjádření generálního ředitele Hasičského záchranného sboru bylo zasláno na vědomí a k případnému vyjádření odvolateli. Odvolatel na to reagoval podáním, v němž uvedl, že považuje opakovaný postup Ministerstva vnitra za nesprávný a jeho odkaz na § 46 odst. 2 vyhlášky č. 246/2001 Sb. za irelevantní, neboť podstatný je správní řád a jím doložená ustálená judikatura, které mají vyšší právní sílu než vyhláška z roku 2001. Všechna závazná stanoviska musejí být min. po 7. únoru 2007 řádně odůvodněná. Je totiž základním procesním právem účastníků řízení včetně žadatele znát, na základě jakých podkladů byla vydána, jak s nimi správní úřad naložil, jakými úvahami byl veden apod. Pokud odůvodnění chybí, jde o zásadní porušení zákona, které způsobuje zrušení konečného rozhodnutí. Z tohoto hlediska mělo být podle odvolatele toto závazné stanovisko zrušeno.

Rozhodnutím ministra dopravy ze dne 19. listopadu 2018, č. j. 10/2018-510-RK/33, byl rozklad odvolatele podle § 152 odst. 6 písm. b) s přihlédnutím k § 152 odst. 5 podle § 90 odst. 5 správního řádu zamítnut a napadené stavební povolení bylo potvrzeno.

Nejvyšší správní soud na základě kasační stížnosti odvolatele rozsudkem ze dne 31. března 2022, č. j. 3 5 As 333/2019-92, rozhodnutí ministra ze dne 19. listopadu 2018,

č. j. 10/2018-510-RK/33, zrušil a věc vrátil ministerstvu k dalšímu řízení. Nejvyšší správní soud dal stěžovateli za pravdu pouze v jedné námitce, přičemž se zde plně odkázal na závěry, které vyjádřil Nejvyšší správní soud již v rozsudku ze dne 23. února 2022, č. j. 3 As 304/2019 – 79, v případě navazující části stavby obchvatu Frýdku-Místku. Případ nyní posuzované části obchvatu tak nevykazuje podle názoru soudu v daném ohledu žádné skutkové ani právní odlišnosti. Tj. shledal rozhodnutí žalovaného nezákonným, neboť bylo vydáno na základě *nedostatečně odůvodněného závazného stanoviska Krajské hygienické stanice Moravskoslezského kraje, ze dne 13. listopadu 2006, č. j. HOK/OV-8724/215.5.1/06, a potvrzujícího stanoviska Ministerstva zdravotnictví. Krajský soud proto pochybil, pokud k důvodné námitce stěžovatele nezákonné rozhodnutí žalovaného nezrušil. Krajská hygienická stanice Moravskoslezského kraje svůj souhlas s dopravní stavbou podmínila požadavkem, aby měření hluku bylo z hlediska jeho relevance provedeno až po stabilizaci intenzity průjezdnosti a tzv. usazení provozu ve zkušebním provozu. Stěžovatel ve svém rozkladu navrhl změnu formulace této podmínky tak, aby měření hluku bylo z hlediska jeho relevance provedeno nejdříve jeden rok a nejpozději do tří let po zprovoznění stavby ve zkušebním období. Tento svůj požadavek odůvodnil obavou, že podmínka formulovaná krajskou hygienickou stanicí je natolik neurčitá, že není zřejmé, kdy bude měření hluku provedeno. Z hlediska ochrany životního prostředí má takto odůvodněná obava podle Nejvyššího správního soudu své logické opodstatnění, a bylo proto namístě, aby Ministerstvo dopravy, resp. Ministerstvo zdravotnictví jako nadřízený správní orgán Krajské hygienické stanice Moravskoslezského kraje vysvětlilo, proč není vznesený požadavek v dané věci realizovatelný. Důvody, které Ministerstvo zdravotnictví ve svém potvrzujícím stanovisku uvedlo, jsou podle soudu pouze obecné a nevypovídají nic o konkrétních místních podmínkách a odborných předpokladech, pro které nelze v dané věci stěžovatelovu požadavku vyhovět. Maximální délka tří let, již stěžovatel ve své námitce navrhoval, podle Nejvyššího správního soudu a priori nevylučuje realizovat měření hluku ve vhodném ročním období a za optimálních klimatických podmínek.*

Ministr dopravy po vrácení věci soudem s ohledem na uvedené opětovně požádal podle § 149 odst. 7 správního řádu Ministerstvo zdravotnictví o potvrzení nebo změnu závazného stanoviska Krajské hygienické stanice Moravskoslezského kraje, ze dne 13. listopadu 2006, č. j. HOK/OV-8724/215.5.1/06, ve znění opravného usnesení ze dne 7. června 2007, č. j. HOK/OV-5326/215.5.1/07, a to i s přihlédnutím k tomuto rozsudku Nejvyššího správního soudu. Poté dne 9. května 2022 obdržel stanovisko Ministerstva zdravotnictví, odboru ochrany veřejného zdraví, ze dne 6. května 2022, č. j. MZDR 13971/2022-2/OVZ, v němž konstatuje, že Krajská hygienická stanice Moravskoslezského kraje postupovala v dané věci správně a podle § 149 odst. 7 správního řádu napadené závazné stanovisko pro stavbu „Silnice R48 Frýdek-Místek, obchvat" v k. ú. Frýdek, Panské Nové Dvory, Staré Město u Frýdku-Místku a Dobrá u Frýdku-Místku potvrzuje a ztotožňuje se s ním.

Ministr veřejnou vyhláškou ze dne 11. května 2022, č. j. 10/2018-510-RK/70, vyrozuměl účastníky řízení o doplnění podkladů pro vydání rozhodnutí o rozkladu a stanovil jim lhůtu pro vyjádření se k těmto podkladům do 15 dnů ode dne doručení tohoto oznámení. Současně je vyrozuměl o možnosti nahlédnout do spisu.

Ve stanovené lhůtě ministerstvo obdrželo vyjádření stavebníka, v němž uvedl, ačkoliv se ztotožňuje se závěrem stanoviska Ministerstva zdravotnictví, ve snaze učinit při realizaci staveb dopravní infrastruktury veškerá opatření, která ve svých důsledcích minimalizují negativní vlivy, související s výstavbou a následným provozem motorových vozidel na okolí staveb, předejít jakýmkoliv komplikacím vedeného správního řízení a s vědomím si všech důsledků s tím spojených, navrhuje, aby ministr dopravy vyhověl požadavku pobočného spolku Děti Země – Klub za udržitelnou dopravu, jak je citován shora, a navrhovanou podmínku implementoval do rozhodnutí. V obecné rovině pak konstatoval, že shora uvedené, tj. měření hluku po zprovoznění stavby v plném profilu ve shora uvedeném časovém horizontu, je Ředitelstvím silnic a dálnic ČR uskutečňováno na všech realizovaných stavbách a nejedná se tak o anomálii, jež by měla pro Ředitelství silnic a dálnic ČR představovat byť sebemenší komplikaci.

Odvolatel ve svém vyjádření ze dne 10. června 2022 k podkladům nejprve rekapituloval časový průběh stavebního řízení. Uvedl, že výsledek druhého přezkumu zákonnosti závazného stanoviska Krajské hygienické stanice Moravskoslezského kraje považuje za nezákonný, takže žádá ministra dopravy, aby jako koordinační správní orgán zajistil u Ministerstva zdravotnictví nový

přezkum. Ve vyjádření se pak odvolatel rozsáhle vymezuje proti stávající argumentaci Ministerstva zdravotnictví, která dle něj nerespektuje právní názor Nejvyššího správního soudu tím, že se konkrétním a přesvědčivým způsobem nezabývá podstatou návrhu změny podmínky č. 2 závazného stanoviska Krajské hygienické stanice Moravskoslezského kraje. Odvolatel rovněž připomněl bod 7 rozkladu, v němž poukázal na rizikovosti trasy obchvatu Frýdku-Místku z hlediska sesuvů. Na podzim 2020 přitom došlo na jihovýchodním úpatí vrchu Hůrka k masivním plošným sesuvům, neboť budovaná trasa dálnice přechází v zářezu přes nestabilní území pod vrchem Hůrka v délce asi sedm set metrů. Odvolatel je tak v případě bodu 4.1 rozkladu i nadále přesvědčen o protiústavnosti zákona č. 256/2016 Sb. a jeho rozporu s právem EU. Odvolatel se rovněž domnívá, že platnost závazného stanoviska EIA ze dne 6. února 2017, č. j 2143/580/16, 63940/ENV pro předmětnou stavbu skončila dne 6. února 2022, tj. po 5 letech od jeho vydání, jak bylo dohodnuto mezi ČR a EK v následně schváleném zákoně č. 256/2016 Sb. Odvolatel jednak na tuto skutečnost upozorňuje a jednak považuje schválení zákona č. 413/2021 Sb. za protiústavní a v rozporu se směrnicí EIA. Odvolatel žádá, aby ministr dopravy zajistil u ministryně životního prostředí nový přezkum závazného stanoviska EIA, neboť jeho platnost dle zákona č. 256/2016 Sb. skončila dne 6. února 2022 a nelze ji prodlužovat, takže závazné stanovisko EIA ze dne 6. února 2017 je již neplatné. Zákon č. 413/2021 Sb. přitom nelze považovat za souladný s Ústavou České republiky a ani se směrnicí EIA. Obchvat Frýdku-Místku dálnicí R48 je tedy legálně bez platného závazného stanoviska EIA, takže do vydání nového závazného stanoviska EIA nelze vydat žádné navazující rozhodnutí. Na základě těchto skutečností by měl ministr dopravy stavební povolení zrušit pro absenci platného závazného stanoviska EIA.

Rozkladová komise na základě vyhodnocení skutečností zjištěných ze spisového materiálu dospěla k těmto závěrům, z nichž vychází její návrh, aby ministr dopravy napadené rozhodnutí ministerstva podle ustanovení § 152 odst. 6 písm. a) a s přihlédnutím k § 152 odst. 5 podle ustanovení § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu zčásti změnil a podle ustanovení § 90 odst. 5 věty druhé správního řádu ve zbytku potvrdil:

Odvolatel v 1. bodě rozkladu požádal o přezkum všech vydaných závazných stanovisek, která jsou ve spisu, podle § 149 odst. 4 správního řádu, přičemž určitě žádá o přezkum zákonnosti:

1) Závazného stanoviska Magistrátu města Frýdek-Místek, odboru územního rozvoje a stavebního řádu, ze dne 20. října 2008, č. j. SÚ/2752/2008/Jo, dle § 15 odst. 2 stavebního zákona o splnění podmínek územního rozhodnutí.

2) Závazného stanoviska Magistrátu města Frýdek-Místek, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 26. února 2010, č. j. MMFM 24361/2010.

3) Závazného stanoviska Hasičského záchranného sboru Moravskoslezského kraje, územního odboru Frýdek-Místek, ze dne 14. listopadu 2008, č. j. Prev–3733/FM-2008.

4) Závazného stanoviska Drážního úřadu, sekce stavební – oblast Olomouc, ze dne 14. dubna 2011, č. j. MO-SOO0347/11-2/Je, DUCR 17058/11/Je.

Ad 1) Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor územního plánování a stavebního řádu, jemuž byl rozklad dle § 149 odst. 4 správního řádu postoupen se žádostí o potvrzení nebo změnu závazného stanoviska, ve svém stanovisku ze dne 26. února 2018, č. j. MSK 31971/2018, sp. zn. ÚPS/37392/2017/Sni 328.2 S1, uvedl, že potvrzuje závazné stanovisko – souhlas dle § 15 stavebního zákona vydaný Magistrátem města Frýdek-Místek, odborem územního rozvoje a stavebního řádu, oddělením stavebního řádu, pod č. j. MMFM 103798/2015, ze dne 25. srpna 2015, kterým byl aktualizován souhlas vydaný pod č. j. SÚ/2752/2008/Jo, ze dne 20. října 2008, s vydáním stavebního povolení pro stavbu nazvanou „R 48 Frýdek-Místek, obchvat". K námitkám odvolatele se vyjádřil následovně, cit.: *„Souhlas byl vydán na podkladě územního rozhodnutí vydaného stavebním úřadem pod č. j. SÚ/5137/05/Ra ze dne 14. července 2007. Citované územní rozhodnutí nabylo právní moci po provedeném odvolacím řízení vedeném krajským úřadem a ukončeném rozhodnutím o odvolání č. j. MSK 158513/2007 ze dne 30. listopadu 2007. Rozhodnutí o odvolání nabylo právní moci dne 17. prosince 2007. Rozsudkem Krajského soudu v Ostravě sp. zn. 22 Ca 43/2008 ze dne 11. února 2010 však bylo rozhodnutí krajského úřadu zrušeno a věc mu byla vrácena k novému projednání. Krajský úřad tedy znovu vedl odvolací řízení a následně vydal rozhodnutí o odvolání č. j. MSK 109480/2010 ze dne 5. listopadu 2010, kterým územní rozhodnutí stavebního úřadu č. j. SÚ/5137/05/Ra ze dne 14. července 2007 změnil.*

Rozhodnutí o odvolání nabylo právní moci dne 20. listopadu 2010. Z uvedeného vyplývá, že ačkoliv byl souhlas stavebního úřadu ze dne 20. října 2008 s vydáním stavebního povolení pro výše uvedenou stavbu pro potřeby speciálního stavebního úřadu pro pozemní komunikace vydán v době, kdy územní rozhodnutí bylo v právní moci (rozhodnutí o odvolání ze dne 30. listopadu 2007 bylo zrušeno správním soudem až v roce 2010), bylo nutné pro potřeby stavebního řízení vydat souhlas dle ust. § 15 stavebního zákona akceptující, že územní rozhodnutí nabylo právní moci až po vydání rozhodnutí odvolacího orgánu ze dne 5. listopadu 2010, kdy bylo toto územní rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 14. července 2007 změněno. Z tohoto důvodu pak k žádosti zástupce stavebníka, Ředitelství silnic a dálnic ČR, stavební úřad vydal souhlas dle § 15 stavebního zákona (č. j. MMFM 103798/2015 ze dne 25. srpna 2015), kterým původní souhlas aktualizoval.

K odvolací námitce účastníka stavebního řízení, Děti Země - Klub za udržitelnou dopravu, že pravomocné územní rozhodnutí bylo vydáno 11. května 2010 a tudíž je nelogické a v rozporu se zákonem, pokud stavební úřad vydal závazné stanovisko již v roce 2008, neboť stěží mohlo být pravomocné územní rozhodnutí jeho podkladem, a tudíž je nutné, aby krajský úřad závazné stanovisko zrušil a uložil stavebnímu úřadu, aby vydal nové (aktualizované) závazné stanovisko, krajský úřad uvádí, že tato námitka je zcela nedůvodná. Jak vyplývá z výše uvedeného, stavebním úřadem byl vydán aktualizovaný souhlas s vydáním stavebního povolení pro stavbu ve výše uvedeném rozsahu č. j. MMFM 103798/2015, ze dne 25. srpna 2015, akceptující právní stav, že územní rozhodnutí pro stavbu „R48 Frýdek-Místek, obchvat", nabylo právní moci až v souvislosti s nabytím právní moci rozhodnutí o odvolání ze dne 5. listopadu 2010, č. j. MSK 109480/2010, tj. dne 20. listopadu 2010. S přihlédnutím k novele stavebního zákona a správního řádu provedené zákonem č. 225/2017 Sb., účinné od 1. ledna 2018, lze konstatovat, že souhlas dle § 15 stavebního zákona vydaný stavebním úřadem dne 25. srpna 2015 má znaky závazného stanoviska. Souhlas obsahuje závaznou část a odůvodnění. V závazné části souhlasu je uvedeno řešení otázky, která je předmětem závazného stanoviska – souhlas s vydáním stavebního povolení ke stavbě, která je definována stavebními objekty, a obsahuje ustanovení stavebního zákona, které zmocňuje stavební úřad k vydání souhlasu. Odůvodnění obsahuje důvod vydání souhlasu, podklady pro jeho vydání a úvahy, kterými se stavební úřad řídil při jeho vydání. Z výše uvedených důvodů tedy krajský úřad závazné stanovisko – souhlas vydaný stavebním úřadem dle § 15 stavebního zákona s vydáním stavebního povolení, č. j. MMFM 103798/2015, ze dne 25. srpna 2015, potvrzuje."

Jak je patrno, Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor územního plánování a stavebního řádu, jako příslušný nadřízený správní orgán Magistrátu města Frýdek-Místek, odboru územního rozvoje a stavebního řádu, neshledal důvod k postupu dle § 149 odst. 8 správního řádu a nevyhověl tak ani návrhu odvolatele, aby udělený souhlas obecného stavebního úřadu zrušil.

Stavebník předložil územní rozhodnutí o umístění stavby vydané Magistrátem města Frýdku-Místku, odborem územního rozvoje a stavebního řádu, ze dne 14. srpna 2007, č. j. SÚ/5137/05/Ra, které původně nabylo právní moci dne 15. prosince 2007. Protože rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu, ze dne 30. listopadu 2007, č. j. MSK 158513/2007, jako odvolacího správního orgánu bylo z důvodu jeho procesního pochybení následně zrušeno správním soudem, odvolací správní orgán po vrácení věci vydal nové rozhodnutí ze dne 5. listopadu 2010, č. j. MSK 109480/2010, kterým provedl toliko jednu dílčí změnu územního rozhodnutí, kdy v bodě 5 nahradil citaci právního předpisu – vyhlášku č. 369/2001 Sb., o obecných technických požadavcích zabezpečujících užívání staveb osobami s omezenou schopností pohybu a orientace, ve znění vyhlášky č. 492/2006 Sb., jež byla v mezidobí zrušena s účinností ke dni 18. listopadu 2009, citací jiného právního předpisu, který ji nahradil – tj. vyhlášky č. 398/2009 Sb., o obecných technických požadavcích zabezpečujících bezbariérové užívání staveb. V ostatním bylo územní rozhodnutí ponecháno beze změny a bylo dle § 90 odst. 5 správního řádu potvrzeno. Tato dílčí změna však v případě předmětné stavby nemá žádný praktický dopad, protože v přechodném ustanovení § 16 vyhlášky č. 398/2009 Sb., o obecných technických požadavcích zabezpečujících bezbariérové užívání staveb, je výslovně uvedeno, že u staveb, pro které byla projektová dokumentace zpracována před účinností této vyhlášky, se postupuje podle dosavadní právní úpravy. Kromě toho v objektové skladbě předmětné stavby nejsou zastoupeny žádné objekty (tj. komunikace pro chodce, vyhrazená stání,

přechody pro chodce, nástupiště veřejné dopravy, atp.), na které by tato vyhláška, resp. i předchozí vyhláška přímo dopadala. Tato skutečnost je mj. patrná i se stanoviska Národního institutu pro integraci osob s omezenou schopností pohybu a orientace České republiky ze dne 21. prosince 2008, v němž jsou uvedeny stavební objekty, které by podléhaly posouzení dle citovaných vyhlášek, přičemž o objekty předmětné stavby se evidentně nejedná. Tedy podmínky územního rozhodnutí, které byly podstatné z hlediska stavebního řízení pro předmětnou stavbu, z nichž vycházel obecný stavební úřad při udělení souhlasu dle § 15 odst. 2 stavebního zákona, nedoznaly žádných změn.

Ad 2) Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor životního prostředí a zemědělství, jako příslušný nadřízený dotčený orgán ochrany zemědělského půdního fondu, jemuž byl rozklad dle § 149 odst. 4 správního řádu, ve znění účinném do 31. prosince 2017, postoupen se žádostí o potvrzení nebo změnu závazného stanoviska Magistrátu města Frýdek-Místek, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 26. února 2010, č. j. MMFM 24361/2010, závazným stanoviskem nadřízeného správního orgánu ze dne 6. března 2018, č. j. MSK 32029/2018, potvrdil závazné stanovisko, které bylo vydáno jako souhlas k trvalému odnětí zemědělské půdy ze zemědělského půdního fondu pro účely předmětné stavby. Přitom konstatoval, cit.: *„Krajský úřad posoudil napadené závazné stanovisko z hlediska podkladů nezbytných pro přijetí závěru, jímž byl udělen souhlas k trvalému odnětí zemědělské půdy ze zemědělského půdního fondu, a konstatuje, že obsahem spisového materiálu byly všechny nezbytné náležitosti vymezené § 9 zákona o ochraně zemědělského půdního fondu. Pokud se týká odnímané půdy, je klasifikována BPEJ (bonitovanou půdní ekologickou jednotkou) 64610, tedy zařazená, nyní dle vyhlášky č. 48/2011 Sb., o stanovení tříd ochrany, ve znění vyhlášky č. 150/2013 Sb., do III. třídy ochrany. Dle metodického pokynu Ministerstva životního prostředí č. j. OOLP/1067/96 ze dne 1. října 1996 je klasifikace takto zařazené půdy specifikována s průměrnou produkční schopností, které je možno využít pro eventuální výstavbu. Z hlediska vymezených podmínek odnětí zemědělské půdy ze zemědělského půdního fondu magistrát stanovil podmínky k zajištění řádného provedení a využití skrývek kulturních vrstev zemin a současně vymezil i odvody za toto odnětí. Při poměřování veřejného zájmu na ochraně zemědělského půdního fondu vůči veřejnému zájmu na realizaci předmětné dopravní stavby je možno konstatovat, že zemědělský půdní fond je dotčen jen ve zcela zanedbatelném rozsahu 33 m^2, pročež onen jiný veřejný zájem nad ochranou zemědělského půdního fondu zjevně převažuje. Krajský úřad konstatuje, že v napadeném závazném stanovisku a postupech přecházejících jeho vydání neshledal pochybení či nesprávnost."*

Rozkladová komise nemá pochybnosti o zákonnosti tohoto závazného stanoviska, vůči němuž odvolatel ostatně neuvedl ani žádnou konkrétní námitku, a ztotožňuje se tak se závěrem krajského úřadu.

Ad 3) Ministerstvo vnitra – Generální ředitelství Hasičského záchranného sboru, jako příslušný nadřízený správní orgán dle ustanovení § 6 odst. 4 zákona č. 320/2015 Sb., o Hasičském záchranném sboru České republiky a o změně některých zákonů (zákon o hasičském záchranném sboru), ve znění pozdějších předpisů, jemuž byl rozklad z důvodu procesní opatrnosti postoupen dle § 149 odst. 4 správního řádu, ve znění účinném do 31. prosince 2017, se žádostí o potvrzení nebo změnu závazného stanoviska, závazným stanoviskem nadřízeného správního orgánu na úseku požární ochrany ze dne 20. června 2018, č. j. MV-24530-5/PO-PRE-2018, potvrdil napadené závazné stanovisko Hasičského záchranného sboru Moravskoslezského kraje, územního odboru Frýdek-Místek, ze dne 14. listopadu 2008, č. j. Prev-3733/FM-2008.

Jak bylo výše uvedeno, potvrzující závazné stanovisko Ministerstva vnitra – Generálního ředitelství Hasičského záchranného sboru bylo na základě vyjádření odvolatele k novým podkladům následně přezkoumáno generálním ředitelem Hasičského záchranného sboru, přičemž ani poté nebyl shledán důvod k jeho změně – viz sdělení generálního ředitele Hasičského záchranného sboru, genmjr. Ing. Drahoslava Ryby ze dne 3. září 2018, č. j. MV-24530-8/PO-OVL-2018. Konečně v tomto případě lze odkázat na závěr Nejvyššího správního soudu ve výše uvedeném rozsudku, že odvolatel jakožto spolek založený za účelem ochrany životního prostředí, může v předložené věci uplatňovat pouze ty námitky, které se týkají právě environmentální ochrany. Odvolatel při uplatnění dané námitky zjevně neplní jemu náležící funkci ochránce životního prostředí, nýbrž se staví do pozice univerzálního dohlížitele nad zákonností postupu

správních orgánů, která mu dle citované judikatury nepřísluší. Na rozsahu námitek, které je oprávněn uplatnit, nic nemění ani to, že ministerstvo v průběhu správního řízení, ať již z procesní opatrnosti či vstřícnosti, vyhovělo jeho návrhu a nechalo všechna vydaná závazná stanoviska dotčených orgánů přezkoumat nadřízenými správními orgány. V předložené věci však odvolatel napadl dotčené závazné stanovisko pouze z preventivních důvodů za účelem ověření jeho zákonnosti a takto formulovaná námitka je proto nepřípustná.

Ad 4) Odbor drážní a vodní dopravy Ministerstva dopravy jako správní orgán ve smyslu ustanovení § 149 odst. 4 správního řádu, ve znění účinném do 31. prosince 2017, a podle ustanovení § 178 odst. 1 správního řádu ve spojení s ustanoveními § 54 odst. 1 a § 56 písm. c) zákona č. 266/1994 Sb., o dráhách, ve znění pozdějších předpisů, nadřízený správnímu orgánu příslušnému podle ustanovení § 64 odst. 1 ve spojení s ustanoveními § 7 odst. 3 a § 9 odst. 1 téhož zákona k vydání závazného stanoviska, Drážnímu úřadu, jemuž byl podle ustanovení § 149 odst. 4 správního řádu jako příslušnému nadřízenému orgánu rozklad postoupen, stanoviskem ze dne 14. února 2018, č. j. 11/2018-130-SPR/3, závazné stanovisko Drážního úřadu potvrdil. Přitom konstatoval, cit.: *„Drážní úřad jako správní orgán postupoval při vydání souhlasu (závazného stanoviska) v souladu s ustanovením § 3 správního řádu, tj. postupoval tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. S ohledem na výše uvedené skutečnosti neshledal Odbor drážní a vodní dopravy Ministerstva dopravy důvod pro zrušení nebo změnu závazného stanoviska Drážního úřadu, ze dne 14. dubna 2011, č. j. DUCR-17058/11/Je, neboť bylo vydáno v souladu s příslušnými právními předpisy, především zákonem o dráhách a správním řádem.“* Odvolatel přitom žádnou konkrétní námitku vůči závaznému stanovisku Drážního úřadu nevznesl.

Závazné stanovisko Ministerstva vnitra, odboru bezpečnostní politiky, ze dne 5. září 2013, č. j. MV-87439-4/OBP-2013, které sice odvolatel v rozkladu přímo neuvedl a jež bylo taky podkladem stavebního povolení, v souladu s ustanovením § 149 odst. 4 správního řádu, ve znění účinném do 31. prosince 2017, přezkoumal příslušný nadřízený správní orgán – ministr vnitra, a ve svém stanovisku ze dne 24. dubna 2018, č. j. MV-31228-3/SO-2018, je potvrdil. K závaznému stanovisku Ministerstva vnitra uvedl ministr vnitra následující, cit.: „ *Podmínka týkající se umístění dopravního značení v souladu se stanovením místní, resp. přechodné úpravy provozu vyplývá z platné právní úpravy, konkrétně z § 77 odst. 1 a odst. 2 písm. a) a § 124 odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu. Předběžné připomínky k návrhu dopravního značení byly uplatněny pro možnost jejich zapracování do dalšího stupně projektové dokumentace. Podmínka týkající se předložení dokumentace pro zadání stavby je uplatněna pro eliminaci následných změn v realizační dokumentaci stavby a s tím souvisejících možných dodatečných stavebních prací. Podmínky týkající se vegetačních úprav, osvětlení a protihlukových stěn vyplývají z příslušných právních předpisů a technických norem (konkrétně z § 15 zákona o pozemních komunikacích, dále z § 36 vyhlášky č. 104/1997 Sb., kterou se provádí zákon o pozemních komunikacích, čl. 13.7 ČSN 73 6101, čl. 13.9 ČSN 73 6101, a čl. 13.5 ČSN 73 6101). Tyto podmínky jsou uplatněny za účelem zajištění bezpečnosti a plynulosti provozu na dálnici D48. Na základě výše uvedeného dospěl ministr vnitra k závěru, že závazné stanovisko Ministerstva vnitra bylo vydáno v souladu s právními předpisy, že nejsou dány důvody pro jeho změnu a lze tak přistoupit podle § 149 odst. 5 správního řádu k jeho potvrzení.“*

Závazné stanovisko Ministerstva životního prostředí, odboru ekologie krajiny, ze dne 19. dubna 2004, č. j. OEKL/1037/04, jež bylo taky podkladem stavebního povolení, v souladu s ustanovením § 149 odst. 4 správního řádu, ve znění účinném do 31. prosince 2017, přezkoumal příslušný nadřízený správní orgán – ministr životního prostředí a ve svém stanovisku ze dne 18. dubna 2018, č. j. MZP/2018/430/198, je potvrdil. Přitom konstatoval, cit.: „*Ve vztahu k námitkám spolku Děti Země směřujícím proti předmětnému stanovisku ministerstva jsem dospěl k závěru, že tyto námitky nejsou důvodné. Námitky spolku Děti Země jsou obecné povahy (obecný požadavek na přezkum všech závazných stanovisek) a nelze z nich dovodit žádný důvod pro změnu nebo zrušení předmětného stanoviska ministerstva podle ustanovení § 149 odst. 5 správního řádu. Ze spisu v dané věci vyplývá, že ministerstvo jako příslušný orgán ochrany zemědělského půdního fondu projednalo žádost o vydání souhlasu k odnětí půdy ze ZPF pro stavbu „Silnice 1/48 Frýdek-Místek – obchvat“ podle ustanovení § 9 zákona č. 334/1992 Sb. Předmětem souhlasu bylo trvalé odnětí 46,1813 ha a dočasné odnětí 0,0752 ha půdy ze ZPF v katastrálním území Dobrá u Frýdku-Místku (obec Dobrá), Frýdek (obec Frýdek-Místek), Panské*

Nové Dvory (obec Frýdek-Místek), Staré Město u Frýdku-Místku (obec Staré Město). Orgán ochrany ZPF žádost posoudil z hlediska zásad ochrany ZPF ve vazbě na řešení stavby v platné územně plánovací dokumentaci. V řízení podle ustanovení § 9 zákona č. 334/1992 Sb. nebyla uplatněna zásada prověření nezbytnosti záboru zemědělské půdy ve vztahu k přednostnímu použití nezemědělské půdy, protože tato zásada již byla uplatněna spolu s požadavkem co nejméně zatěžovat organizaci ZPF při projednávání územně plánovací dokumentace, a to v řízení o návrhu územních plánů obcí Dobrá, Frýdek-Místek a Staré Město a v řízení o projednání územního plánu Velkého územního celku Beskydy. V řízení podle ustanovení § 9 zákona č. 334/1992 Sb. byla řešena skrývka ornice a hlouběji uložených zúrodnění schopných vrstev půdy a její hospodárné využití, plán rekultivace dočasně odnímané půdy ze ZPF, v souladu se zásadami ochrany ZPF byly stanoveny podmínky ochrany ZPF při provádění stavby. Orgán ochrany ZPF dodržel postup stanovený zákonem č. 334/1992 Sb. pro řízení podle ustanovení § 9 tohoto zákona. Dospěl jsem k závěru, že předmětné stanovisko ministerstva, kterým byl vydán souhlas k odnětí zemědělské půdy ze ZPF pro stavbu „Silnice 1/48 Frýdek-Místek-obchvat" bylo vydáno v souladu se zákonem č. 334/1992 Sb. a je v souladu s ustanovením § 10 odst. 1 tohoto zákona závaznou součástí územního rozhodnutí vydaného stavebním úřadem Magistrátu města Frýdku-Místku dne 14. srpna 2007, č. j. SÚ/5137/05/Ra, které bylo změněno jeho rozhodnutím ze dne 5. listopadu 2010, č. j. MSK 109480/2010, a nabylo právní moci dne 20. listopadu 2010. Jelikož nebyly shledány žádné důvody pro změnu nebo zrušení předmětného stanoviska ministerstva podle ustanovení § 149 odst. 5 správního řádu, přísluší toto stanovisko podle cit. ustanovení správního řádu potvrdit."

Odvolatel v 2. bodě rozkladu požádal o přezkum zákonnosti závazného stanoviska Krajské hygienické stanice Moravskoslezského kraje ze dne 13. listopadu 2006, č. j. HOK/OV-8724/215.5.1/06, kdy současně navrhl upřesnit podmínku pod bodem 33) písm. b) stavebního povolení, neboť mu není zřejmé, kdy má měření proběhnout.

Ministerstvo zdravotnictví, odbor ochrany veřejného zdraví, jemuž byl podle ustanovení § 149 odst. 4 správního řádu, ve znění účinném do 31. prosince 2017, jako příslušnému nadřízenému orgánu rozklad postoupen, závazným stanoviskem ze dne 23. února 2018, č. j. MZDR 8198/2018-2/OVZ, potvrdilo napadené závazné stanovisko Krajské hygienické stanice Moravskoslezského kraje, ze dne 13. listopadu 2006, č. j. HOK/OV-8724/215.5.1/06., ve znění opravného usnesení ze dne 7. června 2007, č. j. HOK/OV-5326/215.5.1/07.

Jak je výše uvedeno, Ministerstvo zdravotnictví po vrácení věci soudem toto závazné stanovisko opětovně potvrdilo přípisem Ministerstva zdravotnictví, odboru ochrany veřejného zdraví, ze dne 6. května 2022, č. j. MZDR 13971/2022-2/OVZ. Ministerstvo zdravotnictví zde v souvislosti i s tímto rozsudkem uvedlo, cit.: *„Ze stanovených podmínek uvedených v závazném stanovisku zcela jasně vyplývá požadavek KHS na zajištění zkušebního provozu (podmínka č. 2), přičemž v rámci tohoto zkušebního provozu je nutno počítat s tzv. usazením provozu. Tím je myšleno ustálení dopravního proudu na komunikaci „Silnice R48 Frýdek-Místek, obchvat (část 3)". V zájmovém území budou propojeny velmi vytížené komunikace D56 – I/56 – II/648 – D48. Jedná se o stavbu „D56 Frýdek-Místek, připojení na D48", stavbu „D48 Frýdek-Místek, I. etapa" a předmětnou stavbu obchvatu. Tyto stavby budou dokončeny současně. Další silniční stavby se v území nepřipravují. Dobu trvání zkušebního provozu podle § 115 odst. 2) stavebního zákona stanovuje stavební úřad na odůvodněnou žádost stavebníka. Zkušební provoz, resp. konkrétní stanovená doba zkušebního provozu ve stavebním povolení však stavebním úřadem nebyly stanoveny. […] V obecné rovině k hlukovým studiím MZ uvádí, že jejich principem je výpočet očekávaných hodnot zvolených určujících ukazatelů hluku a dalších rozhodných skutečností. Smyslem hlukových studií je odhad důsledků realizace projektované stavby, v tomto případě obchvatu, příp. návrh protihlukových opatření; jedná se tedy o odbornou expertízu, která zvažuje možné negativní vlivy stavby na veřejné zdraví (co se stane, když?). K ověření predikcí hlukových studií je nutno zajistit reálné měření in situ, o to více s ohledem na rozsáhlost stavby obchvatu. S ohledem na shora uvedené (zkušební provoz a měření hluku), toto KHS naplnila, resp. shora uvedenými podmínkami naplnila principy zajištění ochrany veřejného zdraví před hlukem z dopravy, které jsou upraveny zákonem č. 258/2000 Sb. a prováděcím právním předpisem, tj. NV č. 272/2011 Sb. Nutno ovšem, s ohledem na shora uvedená ustanovení stavebního zákona, uvést, že orgány ochrany veřejného zdraví, tj. KHS a MZ, nejsou kompetentní k stanovování konkrétní doby zkušebního provozu."*

Rozkladová komise poté v případě této námitky odvolatele přihlédla rovněž k vyjádření stavebníka, který i s ohledem na uvedený rozsudek *ve snaze učinit při realizaci staveb dopravní infrastruktury veškerá opatření, která ve svých důsledcích minimalizují negativní vlivy, související s výstavbou a následným provozem motorových vozidel na okolí staveb, předejít jakýmkoliv komplikacím vedeného správního řízení a s vědomím si všech důsledků s tím spojených, navrhuje, aby ministr dopravy vyhověl požadavku pobočného spolku Děti Země – Klub za udržitelnou dopravu, a navrhovanou podmínku implementoval do rozhodnutí*. Rozkladová komise proto i s ohledem na takto vyjádřený souhlas účastníka, jehož se změna týká, vyhověla této rozkladové námitce a navrhla požadavek odvolatele formou částečné změny rozhodnutí dle § 152 odst. 6 písm. a) a s přihlédnutím k § 152 odst. 5 podle ustanovení § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu zakomponovat do výrokové části stavebního povolení v bodě 33) písm. b), a to ve znění navrženém odvolatelem.

Odvolatel v 3. bodě rozkladu požádal o přezkum zákonnosti závazného stanoviska Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 11. ledna 2013, č. j. MSK 163285/2012, sp. zn. ŽPZ/39107/2012/Řon, vydaného dle § 37 odst. 2 a § 44 odst. 3 zákona č. 114/1992 Sb. k zásahu do zvláště chráněného území „Profil Morávka" a „Kamenec". Odvolatel poukazuje na skutečnost, že významným podkladem pro vydání závazného stanoviska Krajského úřadu Moravskoslezského kraje je mj. studie „Hodnocení vlivu stavby na lokality soustavy Natura 2000 dle § 45i zákona č. 114/1992 Sb., SILNICE I/48 FRÝDEK-MÍSTEK, OBCHVAT" zpracovaná Mgr. Janem Losíkem dne 17. srpna 2005. Dle odvolatele se toto hodnocení nezabývá vlivy předmětného záměru na navazující ekosystémy a zejména nezohledňuje samotné přerušení lesního porostu na území evropsky významné lokality (dále jen „EVL") Niva Morávky v šířce cca 50 – 60 m, které by dle odvolatele představovalo výrazný negativní zásah do celistvosti této lokality. Dále odvolatel nesouhlasí s tvrzením, že EVL Niva Morávky bude poškozována pouze v době realizace stavby a po provedení opatření se ekosystém lehce zacelí. Dle odvolatele se zapomíná na vliv hluku, znečištěného ovzduší a vody v důsledku užívání stavby po jejím dokončení. Odvolatel poukazuje na hodnocení „Posouzení Hodnocení vlivu stavby na lokality soustavy Natura 2000 podle § 45i zákona č. 114/1992 Sb. SILNICE I/48 FRÝDEK-MÍSTEK, OBCHVAT zpracovaný Mgr. Janem Losíkem", zpracované Mgr. Stanislavem Mudrou, dle kterého bude mít předmětný záměr významný negativní vliv na EVL Niva Morávky. Odvolatel uvádí, že tři ze čtyř odborných podkladů ve spise k vydání tohoto závazného stanoviska tvrdí, že nelze prokázat naplnění podmínek, uvedených v § 45i odst. 8 zákona č. 114/1992 Sb., a to ani z hlediska formy, ani z hlediska obsahu, neboť tyto podklady výslovně konstatují, že předložené technické řešení záměru by mělo negativní či významně negativní vliv na území EVL Niva Morávky". Dále dle odvolatele žádný z podkladů ve spise neprokazuje, že by dle § 45i odst. 9 zákona č. 114/1992 Sb. neexistovalo jiné technické řešení záměru či dokonce jiné variantní řešení obchvatu Frýdku -Místku s menším negativním vlivem na území EVL nebo dokonce bez jakéhokoli tohoto vlivu. Odvolatel dále konstatuje, že za této situace je tedy zřejmé, že není jednoznačně a přezkoumatelně doloženo, zda vlivy předložené trasy obchvatu Frýdku-Místku na předmět ochrany EVL je negativní či významně negativní, zda neexistují účinná a reálná eliminační opatření, která by tyto vlivy zmírnila na přijatelnou mez, a zda v opačném případě není nutné najít jiné, šetrnější technické řešení, včetně jiné varianty tohoto záměru. Odvolatel namítá, že Městský soud v Praze se ve svém rozsudku č. j. 8 A 159/2010 – 167 ze dne 16. července 2012 odmítl řádně zabývat žalobním bodem spolku BESKYDČAN – sdružení pro obnovu a udržení kvality životního prostředí Moravskoslezských Beskyd, týkajícím se rozporu výroku rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, ze dne 17. května 2006 č. j. 16545/2005/ŽPZ/Pál/24, s obsahem žádosti a se zákonnými podmínkami přípustnosti zásahů do přírodní památky. Žalobce v žalobě proti tomuto rozhodnutí namítal, že krajský úřad měl postupovat dle § 36 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb. účinného do 31. prosince 2006. Odvolatel proto tento žalobní bod předkládá jako důvod k přezkumu zákonnosti vydání závazného stanoviska. Dále odvolatel namítá, že se Městský soud v Praze ve svém rozsudku nezabýval ani žalobním bodem týkajícím se rozporu předmětného záměru se závaznými limity využití území dle ÚP VÚC Beskydy. Odvolatel tudíž i tento žalobní bod uvádí jako důvod pro přezkum zákonnosti závazného stanoviska. Odvolatel dále žádá změnu podmínky č. 30) písm. a) stavebního povolení, neboť dle odvolatele není konkrétní, kontrolovatelná a vymahatelná. Vegetační období a období hnízdění proto požaduje administrativně stanovit od 1. března do 31. července kalendářního roku. Dle odvolatele bude touto změnou zaručeno, že dotčené veřejné zájmy budou chráněny lépe od stavební činnosti.

K tomu rozkladová komise uvádí, že rozklad byl ve smyslu § 149 správního řádu postoupen spolu se žádostí o potvrzení či změnu závazného stanoviska příslušnému nadřízenému orgánu – Ministerstvu životního prostředí. Ministerstvo životního prostředí, odbor výkonu státní správy IX, jako věcně a místně příslušný nadřízený správní orgán podle § 178 odst. 1 správního řádu, ve spojení s § 79 odst. 3 písm. r) zákona č. 114/1992 Sb., ve stanovisku ze dne 12. března 2018, č. j. MZP/2018/580/406,15806;170.16, A-10, upozornilo, že přezkoumalo závazné stanovisko již na základě rozkladu odvolatele proti rozhodnutí Ministerstva dopravy, odboru infrastruktury a územního plánování, č. j. 68/2014-910-IPK/43, ze dne 11. srpna 2017, přičemž neshledalo důvodnou pochybnost o jeho zákonnosti, pouze s ohledem na věcnou správnost provedlo dílčí změnu podmínek č. 5 a 11 závazného stanoviska. K námitkám odvolatele pak Ministerstvo životního prostředí uvedlo následující, cit.: *„Na základě rozsudku Městského soudu v Praze ministerstvo rozhodnutím č. j. 1629/580/12,96162/ENV, ze dne 16. listopadu 2012 zrušilo napadené rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, přičemž ho zavázalo právním názorem, že při vydání závazného stanoviska je povinen zohlednit vliv předmětné stavby na navazující ekosystémy a celistvost dané lokality, včetně vlivu hluku, znečištění ovzduší a vody v důsledku užívání stavby po jejím dokončení. Vzhledem ke skutečnosti, že závazné stanovisko Krajského úřadu Moravskoslezského kraje se týká PP Profil Morávky a PP Kamenec, zabýval se krajský úřad v rámci komplexnosti a úplnosti vlivem předmětné stavby na obě dotčená zvláště chráněná území a EVL Niva Morávky, která je s PP Profil Morávky v překryvu. Ministerstvo konstatuje, že závazné stanovisko obsahuje detailní a komplexní vyhodnocení vlivu předmětného záměru na daná zvláště chráněná území a v souladu s právním názorem ministerstva uvedeným v rozhodnutí č. j. 1629/580/12,96162/ENV i vyhodnocení předmětné stavby také z pohledu jejího vlivu na navazující ekosystémy a celistvost dané lokality, včetně vlivu hluku, znečištění ovzduší a vody v důsledku užívání stavby po jejím dokončení (viz str. 15 až 22 závazného stanoviska). Krajský úřad Moravskoslezského kraje přitom vychází nejen z hodnocení Mgr. Losíka, ale zabývá se i závěry hodnocení Mgr. Mudry a stanoviska RNDr. Věry Koutecké „Silnice I/48 Frýdek-Místek – obchvat, posouzení podle ustanovení § 45i zákona č. 114/1992 Sb. (vlivy na soustavu NATURA 2000)" z roku 2005, které vzájemně porovnává. Za účelem posouzení výše uvedených vlivů dále krajský úřad doplnil podklady pro vydání závazného stanoviska o rozptylovou studii „Silnice I/48 Frýdek-Místek, obchvat" (Ing. Paciorková, listopad 2002), hlukovou studii „R48 Frýdek-Místek, obchvat; související dokumentace, podklady a průzkumy" (TRANSCONSULT s.r.o., srpen 2006), „CZ0810004 Niva Morávky – Inventarizační průzkum – přírodní biotopy; Implementace soustavy Natura 2000, I. Etapa – zpracování inventarizačních průzkumů a plánů péče" (Mgr. Radim Kočvara et Zuzana Dočkalová, srpen 2010), Plán péče o PP Profil Morávky na období 2011 – 2020, Plán péče o PP Kamenec na období 2005 – 2014 a „Exporty z Nálezové databáze Agentury ochrany přírody a krajiny České republiky – ochranářsky významné druhy v PP Profil Morávky a PP Kamenec (stav ke 2. lednu 2013)". Ministerstvo konstatuje, že závěry Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, že nebyly prokázány významné negativní vlivy dané stavby na předměty ochrany dotčených lokalit, s tím, že zmírňující opatření ve vztahu k pouhým negativním vlivům jsou řešena v rámci podmínek závazného stanoviska, považuje za přezkoumatelné, logické a vycházející z výše uvedených podkladů. Ministerstvo shledává, že odvolatel pouze poukazuje na absenci hodnocení Mgr. Losíka ve vztahu k výše specifikovaným potenciálním vlivům stavby, zcela však pomíjí skutečnost, že posouzení těchto vlivů provedl Krajský úřad Moravskoslezského kraje na základě výše uvedených podkladů, a to nejen ve vztahu k EVL Niva Morávky, ale zejména PP Profil Morávky a PP Kamenec. Vzhledem ke skutečnosti, že odvolatel opírá své tvrzení týkající se významného negativního vlivu stavby na EVL Niva Morávky pouze o závěry hodnocení Mgr. Mudry, konstatuje ministerstvo, že toto hodnocení je pouze jedním z podkladů pro vydání závazného stanoviska Krajského úřadu Moravskoslezského kraje. Dle zásady volného hodnocení důkazů stanovené v § 50 odst. 4 správního řádu hodnotí správní orgán důkazy podle své úvahy a posuzuje je jednotlivě a ve vzájemné souvislosti. Ministerstvo konstatuje, že krajský úřad přezkoumatelnou správní úvahou odůvodnil své závěry týkající se vlivů předmětné stavby na dotčená zvláště chráněná území, přičemž jednoznačně posuzoval ve vzájemných souvislostech všechny relevantní skutečnosti a dostupné podklady.*

K námitkám odvolatele týkajícím se rozporu podkladů pro vydání závazného stanoviska s ustanovením § 45i odst. 8 a 9 zákona do 30. 4. 2014 ministerstvo konstatuje, že předmětem „řízení" o vydání závazného stanoviska je vliv dané stavby na PP Profil Morávky a PP Kamenec. Z ustanovení § 45i odst. 2 zákona (shodně i § 45i zákona do 30. 4. 2014) vyplývá, že pokud orgán

ochrany přírody svým stanoviskem podle odst. 1 zákona významný vliv podle § 45h odst. 1 zákona nevyloučí, musí být daná koncepce nebo záměr předmětem posouzení podle tohoto ustanovení a zvláštních právních předpisů (zákon č. 244/1992 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, nebo zákon č. 100/2001 Sb.). Ministerstvo konstatuje, že pro předmětný záměr bylo Ministerstvem životního prostředí vydáno souhlasné stanovisko č. j. 580/811/09/A-20/2001/2004/3000/OPVI/04 ze dne 7. června 2004 o hodnocení vlivů podle zákona č. 244/1992 Sb. Orgánu ochrany přírody nepřísluší v rámci jiného řízení hodnotit proces posuzování vlivů na životní prostředí, ani jeho jednotlivé podklady. Ministerstvo dále poukazuje na skutečnost, že z odůvodnění závazného stanoviska a podkladů pro jeho vydání jednoznačně vyplývá, že je vyloučeno závažné nebo nevratné poškozování přírodních stanovišť EVL Niva Morávky, k jejichž ochraně je tato EVL určena, při realizaci a provozování předmětné stavby, a závazné stanovisko tak je zcela v souladu s § 45g zákona. Případné nedostatky hodnocení Mgr. Losíka ve smyslu § 45i zákona tak dle ministerstva nemohou být relevantním argumentem, který by měl být v rámci procesu vydávání závazného stanoviska hodnocen. Ministerstvo dále v dané souvislosti konstatuje, že dle ustálené judikatury správních soudů (např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 6. 2011, č. j. 1 As 6/2011 – 347, ze dne 8. 9. 2011, č. j. 1 As 83/2011 – 565, ze dne 23. 6. 2011, č. j. 6 As 8/2010 – 323, a ze dne 20. 20. 2015, č. j. 5 As 54/2013 – 78) mají námitky ve vztahu k výsledkům procesu EIA své místo v územním řízení jakožto navazujícím řízení ve smyslu § 3 písm. g) zákona č. 100/2001 Sb., nikoli v řízení vedeném dle zákona. Ministerstvo na základě výše uvedeného konstatuje, že Krajský úřad Moravskoslezského kraje přezkoumatelnou správní úvahou zdůvodnil, že vlivy předmětného záměru na dotčená zvláště chráněná území, tj. PP Profil Morávky a PP Kamenec včetně EVL Niva Morávky, která je s PP Profil Morávky v překryvu, nebudou významně negativní a současně existují reálná opatření k eliminaci negativních vlivů záměru. Ministerstvo se s tímto hodnocením krajského úřadu ztotožňuje.

Ministerstvo opakovaně poukazuje na skutečnost, že rozhodnutím č. j. 1629/580/12,96162/ENV ze dne 16. 11. 2012 zrušilo napadené rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje a správní řízení zastavilo. Na základě žádosti ŘSD ze dne 29. 7. 2003 vydal Krajský úřad Moravskoslezského kraje závazné stanovisko. Krajský úřad byl přitom vázán právním názorem ministerstva, uvedeným v jeho rozhodnutí a vycházejícím z právního názoru Městského soudu v Praze, když při vydávání závazného stanoviska podle § 149 odst. 1 správního řádu není materiálně dotčeno ustanovení § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu, pokud jde o závaznost právního názoru odvolacího orgánu, jež se opírá o závazný právní názor správních soudů. Ministerstvo konstatuje, že mu ani krajskému úřadu nijak nepřísluší hodnotit právní názory Městského soudu v Praze, a to, jakým způsobem se vypořádal se žalobními námitkami. Ministerstvo k námitce odvolatele týkající se údajného rozporu obsahu žádosti a výrokové části závazného stanoviska uvádí, že dle žádosti ze dne 29. července 2003 požadovalo ŘSD pouze „udělení výjimky z ochranných podmínek PP Profil Morávky a udělení souhlasu se stavbou v ochranném pásmu PP Kamenec". Vzhledem ke skutečnosti, že v žádosti není blíže specifikováno, zda se jedná o žádost o povolení výjimky ze základních či bližších podmínek ochrany PP Profil Morávky, bylo na krajském úřadu, jak tuto žádost dle jejího obsahu (včetně obsahu příloh) posoudí. Na základě rozhodnutí ministerstva bylo původní řízení ukončené vydáním napadeného rozhodnutí zastaveno a krajský úřad měl rozhodnout o předmětné žádosti znovu (vydáním závazného stanoviska dle § 149 odst. 1 správního řádu). Jelikož však krajský úřad vyhodnotil, že od doby podání žádosti nedošlo k zásadním změnám rozhodných skutečností, vycházel podstatným způsobem i z dříve učiněných závěrů rozhodných pro vydání napadeného rozhodnut. Krajský úřad neshledal žádný relevantní důvod (v souladu se zásadou legitimního očekávání) odchýlit se od svého původního posouzení žádosti jako žádosti o povolení výjimky z bližších ochranných podmínek PP Profil Morávky.

Nad rámec výše uvedeného ministerstvo konstatuje, že z odůvodnění závazného stanoviska ani z podkladů pro jeho vydání přitom nevyplývá, že by byl předmětný záměr v rozporu s ustanovením § 36 odst. 2 zákona, dle kterého změna nebo poškozování PP nebo její hospodářské využívání vedoucí k jejímu poškození jsou zakázány. Předmětem ochrany PP Profil Morávky je „kaňonovitý profil štěrkonosného toku Morávky se skalními prahy a peřejemi a zachování přilehlých lučních porostů a štěrkových teras s výskytem chráněných a ohrožených druhů rostlin a živočichů". V PP Profil Morávky mají být v rámci předmětného záměru umístěny čtyři mostní podpěry, dvě na každém břehu. Z dokumentace stavby je zřejmé, že tato stavba

neohrozí geomorfologicky zajímavé koryto Morávky, neboť rozpětí pole činí 90 m a při stavbě bude použita spřažená ocelobetonová konstrukce, která vyžaduje minimální podskružení při výstavbě, a tudíž znamená nejmenší narušení stávajícího terénu v průběhu výstavby. Lužní porosty budou vykáceny v pásu širokém 50 m. Biologická hodnota porostů, které budou stavbou dotčeny, je však částečně ovlivněna negativními následky příměstské rekreace a prochází tudy i produktovod. Dle Krajského úřadu Moravskoslezského kraje a ministerstva tudíž zamýšlený zásah nepovede k nevratným změnám nebo poškození předmětu ochrany PP Profil Morávky.

K námitce odvolatele týkající se „rozporu předmětného záměru se závaznými limity využití území dle ÚP VÚC Beskydy" ministerstvo uvádí, že tuto námitku vypořádal krajský úřad na str. 22 závazného stanoviska. Krajský úřad poukázal na skutečnost, že územní plán velkého územního celku Beskydy, který byl schválen usnesením vlády České republiky č. 298 + P dne 25. března 2002, jehož závazná část byla vyhlášena sdělením Ministerstva pro místní rozvoj ve Sbírce zákonů č. 143/2002 Sb., ze dne 3. dubna 2002, pozbyl ve smyslu § 187 odst. 2 stavebního zákona, ve znění účinném do 31. prosince 2011, platnosti nabytím účinnosti opatření obecné povahy, kterým byly vydány Zásady územního rozvoje Moravskoslezského kraje (dále jen „ZÚR"), které schválilo zastupitelstvo Moravskoslezského kraje usnesením č. 16/1426, ze dne 4. února 2011. Krajský úřad v odůvodnění závazného stanoviska oprávněně argumentuje, že posouzení, zda je stavba v souladu s územně plánovací dokumentací, mu jako orgánu ochrany přírody nepřísluší, neboť řešení této otázky není předmětem vydání závazného stanoviska podle § 44 odst. 3 a § 37 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb. Dále však krajský úřad konstatuje, že trasa obchvatu Frýdku-Místku je v ZÚR vymezena v kapitole D. I. Doprava, oddíle D.I.1 Silniční doprava v rámci plochy koridorů mezinárodního a republikového významu v čl. 31.

Odvolatel žádá změnu obsahu podmínky č. 30) písm. a) stavebního povolení, neboť dle odvolatele tato podmínka „není konkrétní, kontrolovatelná a vymahatelná". […] Ministerstvo uvádí, že dle podmínky č. 1 závazného stanoviska KÚMSK může být kácení dřevin prováděno pouze mimo vegetační období, které je v měsících IV. – IX., a stavební práce mohou být zahájeny pouze mimo období hnízdění a rozmnožování živočichů, které je v měsících III. – VII. Ministerstvo považuje takto stanovené období vegetačního klidu a období hnízdění a rozmnožování živočichů ze strany KÚMSK za zcela konkrétní a jednoznačné. Dle názoru ministerstva je naprosto dostatečné specifikovat konkrétní období uvedením jednotlivých měsíců roku, když je zcela zřejmé, že toto období začíná prvním dnem a končí posledním dnem daného měsíce. Ministerstvo proto neshledává požadavek odvolatele na změnu této podmínky závazného stanoviska KÚMSK důvodným.

Ministerstvo posoudilo závazné stanovisko KÚMSK z hlediska jeho zákonnosti i věcné správnosti v souladu s veřejným zájmem. ***Ministerstvo na základě výše uvedeného konstatuje, že neshledalo důvodnou pochybnost o zákonnosti závazného stanoviska KÚMSK, pouze s ohledem na věcnou správnost provedlo změnu podmínek č. 5 a 11 závazného stanoviska KÚMSK."***

Rozkladová komise vzhledem ke skutečnosti, že uvedená změna závazného stanoviska Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 11. ledna 2013, č. j. MSK 163285/2012, provedená v předchozím řízení o rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva dopravy, odboru infrastruktury a územního plánu, ze dne 11. srpna 2017, č. j. 68/2014-910-IPK/43, stanoviskem Ministerstva životního prostředí, odboru výkonu státní správy IX, ze dne 12. února 2018, č. j. MZP/2018/580/208,7774;170.16, A-10, se nijak netýká podmínek stanovených pro předmětnou stavbu (Pozn.: PP profil Morávky a most přes řeku Morávku, jichž se týkala modifikace podmínek závazného stanoviska, byly dotčeny stavbou v případě předchozí části obchvatu F-M), neshledala tyto námitky odvolatele důvodnými.

Odvolatel ve 4. bodě rozkladu žádal podle § 149 správního řádu o přezkum zákonnosti závazného stanoviska k vlivům prioritního dopravního záměru na životní prostředí Ministerstva životního prostředí, odboru výkonu státní správy IX, ze dne 6. února 2017, č. j. 2143/580/16, 63940/ENV, a zákonnosti procesu EIA.

Rozklad byl proto ve smyslu § 149 odst. 4 správního řádu, ve znění účinném do 31. prosince 2017, postoupen spolu se žádostí o potvrzení či změnu závazného stanoviska příslušnému nadřízenému dotčenému orgánu – ministru životního prostředí. Spolu s tímto stanoviskem byl

ministr životního prostředí požádán i o přezkum závazného stanoviska Ministerstva životního prostředí, odboru výkonu státní správy IX, ze dne 12. září 2017, č. j. MZP/2017/580/388,21194, k ověření změn záměru „D48 Frýdek-Místek, obchvat", které odvolatel v rozkladu výslovně neuvedl, jež bylo rovněž podkladem stavebního povolení.

Ministr životního prostředí jako věcně a místně příslušný nadřízený správní orgán ve svém stanovisku ze dne 20. dubna 2018, č. j. MZP/2018/430/200, spis. zn. P/3609, uvedl, že neshledal žádné důvody pro jejich změnu nebo zrušení a proto obě závazná stanoviska Ministerstva životního prostředí potvrdil. K námitkám odvolatele pak konstatoval ministr životního prostředí následující, cit.:

„1. Spolek Děti Země namítá protiústavnost zákona č. 256/2016 Sb. a jeho rozpor s právem Evropské unie.

K těmto námitkám spolku Děti Země konstatuji, že zákon č. 256/2016 Sb., kterým se mění zákon č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon „č. 256/2016 Sb."), vložil s účinností ode dne 5. 8. 2016 do tohoto zákona ustanovení § 23a, které řeší odchylné postupy při posuzování vlivů prioritních dopravních záměrů na životní prostředí. Předmětné stanovisko ministerstva bylo vydáno podle ustanovení § 23a zákona č. 100/2001 Sb. V rámci posouzení žádosti ŘSD zn. 23920/2016-11400, ze dne 15. září 2016, o vydání tohoto závazného stanoviska EIA dospělo ministerstvo k závěru, že jsou splněny podmínky ustanovení § 23a odst. 1 písm. a) až d) zákona č. 100/2001 Sb., ve znění zákona č. 256/2016 Sb., kdy prioritním dopravním záměrem se rozumí záměr:

a) který se nachází na transevropské dopravní síti dle Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1315/2013 ze dne 11. prosince 2013 o hlavních směrech Unie pro rozvoj transevropské dopravní sítě a o zrušení rozhodnutí č. 661/2010/EU - záměr bude po realizaci součástí transevropské dopravní sítě v trase E462 ve směru Brno - Olomouc - Český Těšín - hranice České republiky s Polskou republikou - Bielsko-Biala - Kraków;

b) pro který bylo vydáno územní rozhodnutí nejpozději 31. března 2015 - územní rozhodnutí bylo vydáno stavebním úřadem Magistrátu města Frýdek-Místek, odborem územního plánování a stavebního řádu, dne 14. srpna 2007 pod č. j. SÚ/5137/05/Ra. Toto rozhodnutí nabylo právní moci po odvolací části řízení vedené Krajským úřadem Moravskoslezského kraje pod č. j. MSK 109480/2010 až dne 20. listopadu 2010;

c) pro který bylo vydáno souhlasné stanovisko o hodnocení vlivů podle zákona č. 244/1992 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí - souhlasné stanovisko k záměru pod názvem „Silnice 1/48 Frýdek-Místek, obchvat" bylo vydáno Ministerstvem životního prostředí dne 7. června 2004 č. j. 580/811/09/A- 20/2001 /2004/3000/OPVI/04 (dále jen „stanovisko 2004");

d) který stanoví vláda nařízením - předmětný záměr je prioritním dopravním záměrem dle přílohy č. 1 a č. 2 nařízení vlády č. 283/2016 Sb., o stanovení prioritních dopravních záměrů.

Dospěl jsem tak k závěru, že ministerstvo postupovalo v souladu s cit. právními předpisy. Jelikož ministr životního prostředí není podle zákona nijak věcně příslušný hodnotit namítanou protiústavnost uvedených ustanovení zákona, přísluší námitky spolku Děti Země jako nepřípadné zcela odmítnout. Podle důvodové zprávy k zákonu č. 256/2016 Sb. není tento zákon v rozporu s předpisy Evropské unie, judikaturou soudních orgánů Evropské unie ani obecnými zásadami práva Evropské unie, popřípadě s legislativními záměry a s návrhy dalších předpisů Evropské unie. Spolek Děti Země sám odkazuje na čl. 95 odst. 2 ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů, dle kterého je pouze soud oprávněn předkládat věci Ústavnímu soudu. Obdobný závěr platí pro předkládání věcí Soudnímu dvoru EU dle čl. 267 Smlouvy o fungování Evropské unie. Dále přísluší konstatovat, že dle ustanovení § 23a odst. 5 věty třetí zákona č. 100/2001 Sb. se při vydávání závazného stanoviska k vlivům prioritního dopravního záměru na životní prostředí ustanovení § 6 až § 9 tohoto zákona nepoužijí, tedy včetně ustanovení o možnosti účasti veřejnosti formou vyjádření. Účast veřejnosti je však v případě prioritních dopravních záměrů zajištěna ustanovením § 9c odst. 1 zákona č. 100/2001 Sb. v rámci navazujícího řízení. Námitky spolku proto nejsou důvodné."

Rovněž rozkladová komise konstatuje, že uvedený zákon je platnou součástí právního řádu České republiky a správní orgány jsou povinny se tímto zákonem řídit. Názor odvolatele o protiústavnosti zákona a jeho rozporu s právem EU tak nesdílí. K tomu lze dále doplnit, že uvedený zákon byl na základě žaloby odvolatele předložen Krajským soudem v Ostravě k posouzení Ústavnímu soudu, přičemž ten shledal tuto zákonnou úpravu plně ústavě konformní – viz nález Ústavního soudu ze dne 17. července 2019, sp. zn. Pl. ÚS 44/18. Ústavní soud, stejně jako Nejvyšší správní soud tak neshledaly ani důvod k postupu dle čl. 267 Smlouvy o fungování EU, tj. k předložení předběžné otázky ohledně výkladu čl. 2 odst. 4 směrnice EIA Soudnímu dvoru EU. Rozkladová komise má tak za to, že tato otázka byla s konečnou platností zodpovězena.

„V bodě 4.2.1 konstatuje spolek Děti Země, že podle jeho názoru chybí uložení všech osmi podmínek (správně opatření) předmětného stanoviska pro fázi přípravy předmětného záměru. Podle spolku Děti Země není zřejmé, zda dokumentace pro stavební povolení (dále jen „DSP") a spis jsou v souladu s těmito podmínkami, konkrétně pak s podmínkami č. 7 až 8 předmětného stanoviska.

K těmto námitkám spolku Děti Země uvádím, že v rámci navazujícího stavebního řízení pro stavbu „Silnice R48 Frýdek-Místek, obchvat" v rozsahu 5 stavebních objektů, která je součástí předmětného záměru, ministerstvo ověřilo, zda DSP obsahuje změny oproti předmětnému stanovisku pro předmětný záměr, přičemž změny se posuzují oproti záměru popsanému v podkladu podle ustanovení § 23a odst. 5 zákona č. 100/2001 Sb. Součástí ověření případných změn záměru byla taktéž účast na ústním jednání konaném v rámci stavebního řízení dne 14. září 2017. Na tomto jednání předložilo ŘSD stanovisko č. j. 54100/980/ ŘSD/2017, ze dne 3. dubna 2017, ve kterém dokladovalo splnění opatření předmětného stanoviska pro fázi přípravy. Na základě tohoto ověření bylo vydáno stanovisko k ověření změn předmětného záměru podle ustanovení § 23a odst. 8 a obdobně podle ustanovení § 9a odst. 4 a odst. 5 zákona č. 100/2001 Sb., ve kterém bylo konstatováno, že předmětný záměr nedoznal změn, které by mohly mít významný negativní vliv na životní prostředí a veřejné zdraví. Námitky spolku tak nejsou důvodné."

K tomu rozkladová komise doplňuje, že speciální stavební úřad nezahrnul do výroku stavebního povolení ze závazného stanoviska podmínky pro fázi přípravy, neboť tyto musí být splněny již v rámci dokumentace pro stavební povolení a jejich splnění (Pozn.: Jednalo se o cca 8 podmínek závazného stanoviska k vlivům prioritního dopravního záměru na životní prostředí) doložil stavebník svým stanoviskem ze dne 3. dubna 2017, č. j. 54100/980/ŘSD/2017, které je součástí spisu. Uvedení podmínek pro fázi přípravy do stavebního povolení by tak bylo bezpředmětné, protože tato fáze má být před vydáním stavebního povolení dokončena a speciálním stavebním úřadem bylo prověřeno jejich splnění.

„Spolek Děti Země dále pod bodem 4.2.2 rozkladu proti stavebnímu povolení požaduje změnu obsahu některých podmínek (správně opatření) předmětného stanoviska, neboť dle názoru spolku Děti Země nejsou konkrétní, vymahatelné, kontrolovatelné a logické. Konkrétně se jedná o podmínky stavebního povolení č. 26d) a 26m), které jsou v předmětném stanovisku stanoveny jako opatření pro fázi výstavby pod č. 12 a opatření pro fázi provozu pod č. 22. V podmínce a 26d) spolek Děti Země žádá upravit text „ Vlastní zahájení prací v prostoru biokoridorů směrovat mimo období, které je nejvhodnější z hlediska hnízdění a rozmnožování živočichů, to znamená na podzimní nebo zimní měsíce" na „ období od 1. srpna do 28. února". Spolek Děti Země uvádí z opatrnosti již začátek srpna až konec února, neboť v posledních letech nejsou zimy tak teplotně „tvrdé", takže jarní období přichází dříve. Z těchto důvodů mohou vzniknout pochybnosti, zda zahájení stavebních prací bylo provedeno v souladu se stavebním povolením.

K těmto námitkám přísluší konstatovat, že období podzimní a zimní měsíce je určeno dostatečně přesně. Podzim z astronomického hlediska začíná na severní zemské polokouli okamžikem podzimní rovnodennosti a končí okamžikem zimního slunovratu, na který navazuje zima, která končí okamžikem jarní rovnodennosti. Jestliže podzimní rovnodennost nastává kolem 23. září a jarní rovnodennost kolem 21. března, pak nelze uvedené období vykládat jinak, než že začíná zářím a končí březnem. Dále přísluší konstatovat, že určité pochybnosti o přesném termínu pro začátek stavebních prací podle stavebního povolení nemohou vést k žádným případným negativním důsledkům z hlediska chráněných živočichů, neboť nad určením vhodného termínu pro zahájení stavebních prací dohlíží odborně způsobilá osoba (environmentální dozor) na základě opatření č. 11 předmětného stanoviska, které bylo převzato do podmínky č. 26c) stavebního

povolení. To je dostatečnou garancí, že začátek stavebních prací bude stanoven až v návaznosti na aktuální klimatické podmínky z hlediska doby hnízdění a rozmnožování chráněných živočichů. Námitky tak nejsou důvodné.

V podmínce č. 26m) spolek Děti Země žádá upravit text: „Po uvedení obchvatu do provozu provést ověřovací měření hladin hluku u reprezentativních objektů přilehlé obytné zástavby, v případě překročení limitních hladin hluku navrhnout a následně realizovat dodatečná opatření" tak, že se nahradí touto formulací: „Po uvedení obchvatu do zkušebního provozu či do předčasného užívání provést ověřovací měření hladin hluku u reprezentativních objektů přilehlé obytné zástavby, v případě překročení limitních hladin hluku navrhnout a následně realizovat dodatečná opatření."

K tomu uvádím, že v předmětném stanovisku byla použita obecná formulace pro časové vymezení provedení měření hluku po uvedení do provozu předmětného záměru, kdy to zahrnuje jak uvedení do zkušebního provozu, tak předčasné užívání. Logickou argumentací a contrario nelze dospět ani k jinému výkladu. Jestliže by bylo záměrem uvedené podmínky předmětného stanoviska provádět měření až po vydání kolaudačního rozhodnutí, stanovily by podmínky okamžik počátku měření tak, že se bude provádět až po vydání kolaudačního rozhodnutí, případně při zahájení užívání stavby (nikoliv uvedení do provozu). Měření hlukové imise po kolaudaci stavby předmětného záměru by však postrádalo sledovaný účel. Již ze samotné povahy institutu předčasného užívání a zkušebního provozu je zjevné, že stavba je v tomto režimu provozována i před vydáním kolaudačního rozhodnutí právě proto, aby vyšly najevo její případné vady, kdy u silnice je hluk překračující hygienické limity přesně tou možnou příčinnou pro následné stavební úpravy či pro případné nevydání kolaudačního rozhodnutí. Námitky spolku Děti Země tak nejsou důvodné."

K požadavku na změnu podmínky č. 26) písm. m) stavebního povolení rozkladová komise uvádí, že splnění požadavku odvolatele by nevedlo k žádné změně významu předmětné podmínky, protože *uvedením obchvatu do provozu* se obecně rozumí okamžik, kdy začne být stavba užívána. Může se tedy jednat o předčasné užívání, zkušební provoz, případně o kolaudaci (pokud jí nepředchází uvedení stavby do předčasného užívání nebo zkušebního provozu). I z tohoto důvodu zřejmě použilo Ministerstvo životního prostředí právě obecnou formulaci „po uvedení obchvatu do provozu", nikoliv např. „po kolaudaci obchvatu". Otázka doby trvání předčasného užívání nebo zkušebního provozu je tedy v tomto případě bezpředmětná.

„Spolek Děti Země dále v bodě 4.3 „Absence řádného posouzení variant obchvatu Frýdku-Místku" požaduje, aby v rámci přezkoumání předmětného stanoviska postupem podle ustanovení § 149 odst. 4 správního řádu došlo také k přezkumu celého procesu EIA, který byl dne 7. 6. 2004 ukončen vydáním stanoviska 2004, neboť se tohoto procesu EIA mohla účastnit veřejnost, kdežto při vydání předmětné stanoviska byla veřejnost z procesu EIA vyloučena.

K tomu uvádím, že proces EIA k předmětnému záměru probíhal v letech 2001 až 2004 v souladu se zákonem č. 244/1992 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, ve znění zákona č. 132/2000 Sb. (dále jen zákon „č. 244/1992 Sb."). V dokumentaci EIA (Paciorková, 11/2002) byla na str. 10 v části Základní charakteristika k posouzení předložena stavba Silnice 1/48 - vedení trasy v jižním obchvatu. Varianty trasy obchvatu Frýdku-Místku v předmětném území (varianta A - jižní, varianta B - severní a varianta C - ucho) a důvody výběru jižní varianty, která byla doporučena k realizaci, jsou v dokumentaci EIA popsány na str. 49 až 55. Dne 2. března 2004 byly na veřejném projednání k obsahu posudku EIA (Mynář, 08/2003) a na základě vyjádření veřejnosti, vyjádření obcí a dotčených správních úřadů k hodnocení vlivu záměru „Silnice 1/48 Frýdek-Místek - obchvat" na životní prostředí vzneseny dotazy na varianty řešení posuzovaného záměru, na které reagovali zástupci zúčastněných stran. Současně diskutující předali písemná vyjádření k posudku EIA, ve kterých byly mimo jiné vzneseny také připomínky k posouzení variant obchvatu Frýdku-Místku. Zpracovatel posudku, přestože mu to zákon č. 244/1992 Sb. neukládal, připomínky vyplývající z těchto vyjádření vypořádal a vypořádání těchto připomínek byla zaslána autorům k vyjádření. Dále přísluší konstatovat, že stanovisko 2004 ze dne 7. června 2004 bylo vydáno dle ustanovení § 11 zákona č. 244/1992 Sb., a to přede dnem nabytí účinnosti zákona č. 39/2015 Sb., kterým se mění zákon č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony (dále jen zákon „č. 39/2015 Sb."). V souladu

s ustanovením § 23a odst. 10 zákona č. 100/2001 Sb. se na stanovisko o hodnocení vlivů vydané podle zákona č. 244/1992 Sb. pro prioritní dopravní záměr podle odstavce 1 ustanovení § 23a zákona čl. II bod 1 zákona č. 39/2015 Sb. nepoužije. Stanovisko 2004 splňuje požadavek ustanovení § 23a odst. 1 písm. c) zákona č. 100/2001 Sb., a je tedy nezbytným předpokladem pro vydání předmětného stanoviska k předmětnému záměru. K namítanému vyloučení veřejnosti při vydání předmětného stanoviska přísluší dále konstatovat, že bylo v daném případě postupováno v souladu s větou třetí ustanovení § 23a odst. 5 zákona č. 100/2001 Sb. (Při vydávání závazného stanoviska k vlivům prioritního dopravního záměru na životní prostředí se § 6 až 9 nepoužijí). K dalším námitkám spolku Děti Země ohledně účasti veřejnosti odkazuji na vypořádání námitek uvedené k námitkám spolku Děti Země, které jsou uplatněny pod bodem 4.1.

Spolek Děti Země dále pod bodem 4.3.1. „Přehled historie" komentuje přehled historického vývoje trasy obchvatu Frýdku-Místku. Spolek Děti Země uvádí, že z níže předkládané argumentace (bod 4.3.2.) vyplývá, že z environmentálního hlediska je výhodnější severní varianta obchvatu, popř. tunelový průtah Spolek Děti Země se neztotožňuje s textem dokumentu Nástin studovaných hlavních variant a stěžejní důvody pro jeho volbu vzhledem k vlivu na životní prostředí pro prioritní dopravní záměr „D48 Frýdek-Místek, obchvat" (dále jen „nástin hlavních variant"), který byl součástí podkladů pro vydání předmětného stanoviska ministerstva.

K těmto námitkám spolku Děti Země přísluší konstatovat, že nástin hlavních variant předmětného záměru byl dle ustanovení § 2 nařízení vlády č. 283/2016 Sb., o stanovení prioritních dopravních záměrů, předložen v příloze žádosti ŘSD o vydání předmětného stanoviska ministerstva. Dále přísluší uvést, že spolkem Děti Země předložené podklady nezohledňují aktuální souvislosti v území, jako např. již provozovaný úsek dálnice D48 mezi Frýdkem-Místkem a Českým Těšínem nebo mezi Rychalticemi a Frýdkem-Místkem (k. ú. Lysůvky). Námitky spolku Děti Země nejsou důvodné.

Pod bodem 4.3.2 (Porovnání jižní a severní varianty obchvatu Frýdku-Místku: výhodnost severní) předkládá spolek Děti Země podklady společnosti VIAPONT Brno (10/1994) a společnosti TERPLAN Praha pro Územní plán velkého územního celku Beskydy, z nichž podle názoru spolku Děti Země vyplývá, že z environmentálního hlediska je výhodnější severní obchvat.

K tomu přísluší konstatovat, že předmětné stanovisko bylo vydáno v souladu s ustanovením § 23a zákona č. 100/2001 Sb., které řeší odchylné postupy při posuzování vlivů prioritních dopravních záměrů na životní prostředí, a dále přísluší zdůraznit, že pro vydání tohoto stanoviska byly splněny všechny podmínky uvedené v ustanovení § 23a odst. 1 písm. a) až d) zákona č. 100/2001 Sb. V části „Pořadí variant z hlediska vlivů na životní prostředí" předmětného stanoviska byly dostatečně popsány jednotlivé varianty obchvatu, a to varianta A - jižní, varianta B - severní a varianta C - ucho. Komplexní analýzou byla již v první fázi posuzování záměru (jako součást posuzování vlivů na životní prostředí v roce 2004) jako nejvhodnější vybrána varianta jižní. V porovnání s ostatními variantami je tato jižní varianta příznivější také z hlediska sklonových poměrů (mírnější sklony) a celkové délky trasy (nejkratší). Z toho vyplývá nižší emisní a hluková zátěž podél trasy předmětného záměru oproti ostatním variantám. Varianta A je rovněž příznivější z hlediska míry ovlivnění odtokových poměrů (menší rozsah terénních zářezů a násypů) a také z hlediska záboru zemědělského půdního fondu (nejnižší). K variantám B a C vyslovila dotčená obec Sviadnov opakovaně (v letech 2001 a 2003) nesouhlasné stanovisko. Dále je nutno uvést, že trasa obchvatu dle jižní varianty byla zanesena do územního plánu Statutárního města Frýdku-Místku a do územních plánů dotčených obcí Dobrá, Staré Město a Baška a k této trase bylo vydáno pravomocné rozhodnutí o umístění stavby (rozhodnutí Magistrátu města Frýdek-Místek, odboru územního plánování a stavebního řádu, č. j. SÚ/5137/05/Ra ze dne 14. srpna 2007, které nabylo právní moci 20. listopadu 2010). Záměr výstavby dálničního obchvatu Frýdku-Místku v jeho jižní podobě byl převzat i do Zásad územního rozvoje Moravskoslezského kraje, které byly schváleny zastupitelstvem Moravskoslezského kraje dne 22. prosince 2010. Z těchto důvodů byla projekčně rozpracována pouze jižní varianta. Tato varianta zůstala jako nejvhodnější zachována i do současnosti a veškerá vyjádření, doplňující a zpřesňující studie a jejich aktualizace rozvíjely pouze tuto variantu. Závěr, že za existence platného územního plánu nebo pravomocného územního rozhodnutí již nelze řešit jiné varianty předmětného záměru, je také podpořen judikaturou správních soudů, např. z poslední doby v rozsudku Nejvyššího správního

soudu ze dne 28. března 2018, č. j. 2 As 149/2017-164, který byl rovněž doručen spolku Děti Země. Námitky spolku Děti Země proto nejsou důvodné.

V bodě 4.3.3 (Výhody tunelového průtahu Frýdku-Místku) uvádí spolek Děti Země, že v rámci procesu EIA a procesu vydávání předmětného stanoviska nebyly nijak prověřovány varianty s modernizovaným průtahem města Frýdku-Místku, např. zahloubeným tunelem na místě stávajícího průtahu. Dále spolek Děti Země uvádí hlavní parametry námětu modernizovaného průtahu.

K těmto námitkám spolku Děti Země konstatuji, že tento požadavek spolku Děti Země je zcela nový a nebyl nikdy předmětem posuzování vlivů záměru „Silnice 1/48 Frýdek-Místek – obchvat", proto nelze bez dalšího tvrdit, že by trasa tunelem byla z environmentálního hlediska výhodnější oproti trase popsané v jižní variantě. V souvislosti s touto námitkou nelze opominout skutečnost, že předkládané ekonomické údaje pro čtyřpruhový tunel (v délce pouze 450 m) jsou uvedeny ze strany spolku Děti Země v rozmezí 0,7 – 1,0 mld. Kč. Dospěl jsem k závěru, že neodpovídají údajům dle přiloženého dokumentu společnosti Amberg Engineering Brno a. s. (Komunikace 1/48 Frýdek-Místek, průtah městem-tunelový úsek, 07/2000), ve kterém je uvedeno, že za tuto cenu by bylo možno realizovat pouze dvoupruhový tunel. Čtyřpruhový tunel (dva dvoupruhové) by v cenách roku 2000 dle tohoto dokumentu představoval investiční náklady ve výši 1,5 – 2,2 mld. Kč. Námitky spolku Děti Země tak nejsou důvodné."

K poukazu odvolatele na existenci jiného technického řešení a námětu modernizace průtahu města Frýdek-Místek silnicí I/48 s výstavbou krátkého zahloubeného tunelu a s dořešením silniční dopravy v k. ú. Místek ve směru z Frýdku do Místku lze dle rozkladové komise jen konstatovat, že speciálnímu stavebnímu úřadu přísluší rozhodovat pouze v rámci obsahu podané žádosti. Argumentace odvolatele se nevztahuje k předmětnému stavebnímu řízení ani nijak nezohledňuje jeho technická specifika. Volba technického řešení je primárně věcí stavebníka, přičemž předložené technické řešení je v souladu se schválenou územně plánovací dokumentací.

K obecnému požadavku odvolatele na přezkum všech závazných stanovisek, v rámci něhož bylo postoupeno i závazné stanovisko Ministerstva životního prostředí, odboru výkonu státní správy IX, ze dne 12. září 2017, č. j. MZP/2017/580/388, 21194, k ověření změn záměru „D 48 Frýdek-Místek, obchvat", uvedl ministr životního prostředí následující, cit.: *„V rámci navazujícího stavebního řízení pro tuto stavbu, ověřilo ministerstvo v souladu s ustanovením § 23a odst. 8 zákona č. 100/2001 Sb., zda předložená DSP obsahuje změny oproti předmětnému stanovisku pro předmětný záměr, přičemž změny byly ověřeny oproti záměru popsanému v podkladu podle ustanovení § 23a odst. 5 zákona č. 100/2001 Sb. Součástí ověření případných změn záměru byla taktéž účast na ústním jednání konaném v rámci stavebního řízení dne 19. dubna 2017. Na tomto jednání předložilo ŘSD stanovisko č. j. 54100/980/ŘSD/2017, ze dne 3. dubna 2017, ve kterém dokladovalo splnění opatření předmětného stanoviska pro fázi přípravy předmětného záměru. Po tomto ověření vydalo ministerstvo souhlasné stanovisko k ověření změn předmětného záměru, ve kterém bylo konstatováno, že předmětný záměr nedoznal změn, které by mohly mít významný negativní vliv na životní prostředí a veřejné zdraví. Jelikož nebyly shledány žádné důvody pro změnu nebo zrušení předmětného stanoviska ministerstva ani stanoviska k ověření změn předmětného záměru podle ustanovení § 149 odst. 5 správního řádu, přísluší tato stanoviska podle cit. ustanovení správního řádu potvrdit."*

Rozkladová komise tak vzhledem k výše uvedenému neshledala námitky odvolatele důvodnými.

Odvolatel v 5. bodě rozkladu nesouhlasí se zamítnutím uložení podmínky o termínu terénních prací, v čemž spatřuje porušení § 2 odst. 4, § 3 a § 7 odst. 1 správního řádu. Odvolatel tak trvá na své námitce (návrhu), že *skrývkové práce budou prováděny od 1. září do 30. března běžného roku.* Zamítnutí tohoto návrhu považuje odvolatel za diskriminační a v rozporu s § 7 správního řádu, pokud podobné návrhy ze strany dotčených orgánů jsou akceptovány. Přitom se odkazuje na obdobná upřesnění ve vztahu ke stavebním pracím, které takto navrhuje doplnit do závazného stanoviska EIA Ministerstva životního prostředí, odboru výkonu státní správy IX, ze dne 6. února 2017, č. j. 2143/580/16, 63940/ENV, a do závazného stanoviska Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 11. ledna 2013, č. j. MSK 163285/2012.

Rozkladová komise nepovažuje tuto námitku za důvodnou. Jak je patrno z výše uvedeného, „upřesňující" návrhy odvolatele k těmto závazným stanoviskům nebyly ze strany příslušných nadřízených dotčených správních orgánů akceptovány, protože nebyly shledány důvodnými. V odůvodnění stavebního povolení je pak neakceptace této námitky (návrhu) účastníka vypořádána s tím, že skrývkové práce je třeba přizpůsobit harmonogramu výstavby, včetně archeologického výzkumu, proto požadavek omezit tyto práce pouze na vymezené období nebyl zahrnut do podmínek povolení. Ochrana přírody bude zajištěna činností ekologického dozoru podle podmínky č. 25. Rozkladová komise se s tímto závěrem plně ztotožňuje. Lze konstatovat, že toto odůvodnění je logické a že příslušný veřejný zájem, tj. ochrana přírody, je v tomto případě takto dostatečně zabezpečen. Argumentace odvolatele ve věci jeho údajné diskriminace ustanovením § 7 správního řádu, dle něhož dotčené osoby mají při uplatňování svých procesních práv rovné postavení, není v tomto případě na místě, je mylná a mimoběžná. A to z toho důvodu, že na rozdíl od dotčených osob (resp. účastníků řízení) mají v rámci správního řízení dotčené orgány zcela odlišné postavení, protože podmínky obsažené v jejich závazném stanovisku jsou již *ex lege* (viz § 149 odst. 1 správního řádu) závazné pro výrokovou část rozhodnutí správního orgánu.

Odvolatel v 6. bodě rozkladu namítá nejasnost o platnosti všech podkladů, kterým mohla skončit jejich časová platnost, tj. porušení § 2 odst. 4, § 3 a § 68 odst. 3 správního řádu. Odvolatel připomíná, že již ve svých námitkách z 10. dubna 2017 uvedl, že při nahlížení do spisu zjistil, že mezi podklady jsou desítky vyjádření, jejichž platnost je časově omezena a proto navrhl, aby byla tato vyjádření aktualizována. Ministr dopravy ve zrušujícím rozhodnutí této námitce odvolatele vyhověl, ale v nyní napadeném rozhodnutí ministerstvo neuvádí žádné relevantní a přesvědčivé skutečnosti, tzn., zda ve spisu jsou skutečně aktuální podklady. Dle odvolatele bylo tedy nutné, aby se ministerstvo v odůvodnění rozhodnutí s touto zásadní námitkou z rozkladového řízení řádně vypořádalo, neboť absence způsobu vypořádání je porušením základních procesních práv odvolatele. Jde o závažnou procesní chybu, protože podle § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu je prvostupňový orgán vázán názorem nadřízeného orgánu.

K tomu rozkladová komise v první řadě uvádí, že požadavek odvolatele zcela zřejmě překračuje rozsah, v jakém je projednávaným záměrem dotčen veřejný zájem, jehož ochranou se dle svých stanov zabývá, jelikož se v zásadě týká možného dotčení práv jiných účastníků řízení. Tyto námitky tak směřují do oblasti mimo námitkovou sféru odvolatele, a tak jsou i proto zjevně nedůvodné, resp. k nim nemusí správní orgán přihlížet. K tomu viz rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 19. listopadu 2020, č. j. 38 A 6/2020 – 230, www.nssoud.cz, kde soud výslovně konstatuje, že spolek není příslušný ke kontrole platnosti dokladů jiných účastníků řízení (ani dotčených orgánů).

Jak je patrno ze spisu, speciální stavební úřad po zrušení rozhodnutí Ministerstva dopravy, odboru infrastruktury a územního plánu, ze dne 24. února 2015, č. j. 564/2014-910-IPK/14, a vrácení věci k novému projednání, v souladu se závazným právním názorem přípisem ze dne 11. srpna 2017, č. j. 564/2014-910-IPK/31, vyzval stavebníka, aby doplnil aktualizovaná stanoviska ke stavebnímu řízení ve lhůtě nejpozději do 14. září 2017. Zástupce stavebníka tak učinil dopisem ze dne 13. září 2017, zn. 2/25/2017. Účastníci řízení měli možnost se s takto doplněnými podklady seznámit a vyjádřit se k nim při ústním jednání dne 14. září 2017. Jak již bylo uvedeno, odvolatel se tohoto ústního jednání nezúčastnil a této možnosti nevyužil. Speciální stavební úřad tak v době vydání rozhodnutí ministerstva disponoval aktualizovanými podklady k předmětné stavbě. Kromě toho nelze pominout ani to, že v případě závazných stanovisek byla jejich platnost a zákonnost prověřena rovněž na základě podaného rozkladu i z úrovně příslušných nadřízených správních orgánů. Rozkladová komise tak ani tyto námitky odvolatele neshledala důvodnými.

Nad rámec lze uvést, že v rozhodnutí ministerstva je uvedena rovněž podmínka č. 6), která v zásadě ukládá stavebníkovi, aby v případě zahájení stavebních prací úzce koordinoval svůj postup se správci dotčených inženýrských sítí a vedení (tj. veřejné dopravní a technické infrastruktury) a respektoval jejich relevantní požadavky (ať už byly promítnuty do vyjádření předloženého speciálnímu stavebnímu úřadu před vydáním rozhodnutí, či teprve vzejdou z aktuální situace při realizaci stavby). Vzhledem ke skutečnosti, že mezi okamžikem vydání stavebního povolení a zahájením stavebních prací může být značný časový odstup (platnost stavebního povolení je zákonem stanovena obecně na dobu 2 let), je smyslem této podmínky,

i v návaznosti na podmínky č. 5) a 7), umožnit stavebníkovi a správcům sítí, aby mohli flexibilně reagovat na případnou změnu situace v době realizace stavby. Tedy i z praktického hlediska je takto zajištěna ochrana příslušných zájmů a práv.

Odvolatel v 7. bodě rozkladu namítá absenci studie (10/2017) o rizikovosti trasy obchvatu Frýdku-Místku z hlediska sesuvů. Odvolatel uvádí, že z veřejných zdrojů je mu známo, že Ústav struktury a mechaniky hornin AV ČR předložil ŘSD dne 31. října 2017 studii s názvem *Vyhotovení analýzy plánovaných úseků výstavby dálnic a silnic I. třídy a jejich možného ohrožení svahovými deformacemi*. Z diskuse o rizikovosti sesuvů na připravovaných cca 72 dálnicích a silnicích v pořadu OVM na ČT 24 dne 29. října 2017 pak mělo dle odvolatele vyplynout, že mezi takovými rizikovými stavbami je i obchvat Frýdku-Místku. Podle odvolatele je tak nutné, aby si ministerstvo vyžádalo tuto studii do rozkladového spisu a s jejím obsahem seznámilo účastníky řízení a bylo prověřeno, zda povolované stavební objekty jsou z hlediska rizikovosti sesuvů v souladu s veřejnými zájmy, technickými normami a zákony. Účelem této kontroly je, aby nedošlo k podobné situaci jako v případě dálnice D8.

Rozkladová komise tento požadavek odvolatele, vznesený teprve v řízení o rozkladu, nepovažuje za důvodný. Dokumentace pro stavební povolení předložená stavebníkem byla zpracována příslušnými autorizovanými osobami, kdy musely být zohledněny všechny významné souvislosti, včetně případného rizika plynoucího z místních geomechanických podmínek. Součástí podkladů pro zpracování projektové dokumentace tak, kromě jiného, byly podrobné geotechnické průzkumy, jež jsou citovány v předložené průvodní zprávě a tyto průzkumy nezjistily žádné rizikové sesuvy v předmětné lokalitě. Proti těmto podkladům nebyly vzneseny žádné námitky a ani z hlediska své relevance nebyly nikým zpochybněny.

Pokud si stavebník po vydání stavebního povolení ještě nad rámec požadované dokumentace nechal pro svou vlastní potřebu zpracovat i uvedenou studii, lze tuto činnost jen kvitovat a dokladuje to zřejmě jeho snahu vyvarovat se nežádoucích zkušeností z minulosti. Pro projednání a posouzení této studie v rozkladovém řízení však není žádný zákonný ani věcný důvod.

Odvolatel se dále ve svém vyjádření ze dne 10 června 2022 k podkladům rozhodnutí vymezuje proti stávající argumentaci Ministerstva zdravotnictví, která se přesvědčivým způsobem nezabývá podstatou jeho návrhu změny podmínky č. 2 závazného stanoviska Krajské hygienické stanice Moravskoslezského kraje.

Jak již bylo uvedeno, rozkladová komise i s přihlédnutím k souhlasnému vyjádření stavebníka tomuto návrhu odvolatele vyhověla a změna podmínky stavebního povolení, spočívající v časovém zpřesnění měření intenzit hluku, bude zakomponována do stavebního povolení ve znění navrženém odvolatelem, a to změnou výrokové části rozhodnutí.

Co se týče domněnky odvolatele ohledně pozbytí platnosti závazného stanoviska EIA ze dne 6. února 2017, č. j 2143/580/16, 63940/ENV, pro předmětnou stavbu dne 6. února 2022, rozkladová komise tuto domněnku nesdílí. Jak je odvolateli známo, zákon č. 413/2021 Sb., kterým se mění zákon č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů, s účinností od 20. listopadu 2021 stanoví, že toto stanovisko musí být platné v době vydání rozhodnutí v navazujících řízeních v prvním stupni, přičemž v tomto případě tato podmínka zcela zřejmě splněna je. Rozkladová komise tak nemá pochybnosti o platnosti závazného stanoviska EIA v tomto řízení. Neshledává tak důvod, aby toto závazné stanovisko, které navíc již bylo v souladu s ustanovením § 149 odst. 4 správního řádu, ve znění účinném do 31. prosince 2017, přezkoumáno z hlediska rozkladových námitek a poté potvrzeno ministrem životního prostředí, bylo opětovně předloženo ministryni životního prostředí k dalšímu přezkumu z hlediska jeho platnosti.

Pokud má odvolatel nadále pochybnosti o souladu ustanovení § 23a odst. 3 zákona č. 100/2001 Sb., ve znění zákona č. 413/2021 Sb., s Ústavou České republiky a směrnicí EIA, rozkladová komise může toliko konstatovat, že správní orgány jsou povinny aplikovat platné právní předpisy a posuzovat jejich ústavnost jim nepřísluší.

Rozkladová komise proto navrhla, aby ministr dopravy napadené rozhodnutí ministerstva podle ustanovení § 152 odst. 6 písm. a) a s přihlédnutím k § 152 odst. 5 podle ustanovení § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu zčásti změnil, a to tak, že ve výrokové části upraví podmínku v bodě 33) písm. b) dle návrhu odvolatele, s níž vyjádřil souhlas stavebník jako účastník řízení, jehož se tato změna týká. A podle ustanovení § 90 odst. 5 věty druhé správního řádu napadené rozhodnutí ve zbytku potvrdil.

Ministr dopravy na základě výše uvedených skutečností souhlasil s návrhem rozkladové komise a rozhodl tak, jak je ve výroku tohoto rozhodnutí uvedeno.

P o u č e n í :

Podle § 91 odst. 1, ve spojení s ustanovením § 152 odst. 5 správního řádu, proti tomuto rozhodnutí odvolacího správního orgánu nelze dále podat rozklad.

Stavba je dopravní infrastrukturou ve smyslu ustanovení § 1 odst. 2 písm. a) zákona č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury a infrastruktury elektronických komunikací (liniový zákon), ve znění pozdějších předpisů.

V Praze 30. 6. 2022

Mgr. Martin Kupka
ministr dopravy

MINISTERSTVO DOPRAVY
-31-

Toto rozhodnutí musí být vyvěšeno po dobu 15 dnů na úřední desce následujících úřadů:

1. Ministerstvo dopravy, nábřeží Ludvíka Svobody 1222/12, 110 15 Praha 1 (na úřední desce a elektronicky s možností dálkového přístupu)
2. Magistrát města Frýdek-Místek, Radniční 1148, 738 22 Frýdek-Místek
3. Obecní úřad Dobrá, Dobrá 230, PSČ 739 51

Vyvěšeno dne: - 1. 07. 2022 Sejmuto dne: .....

Právní účinky doručení má výhradně doručení veřejnou vyhláškou prostřednictvím úřední desky Ministerstva dopravy.

Podpis a razítko orgánu, který potvrzuje vyvěšení a sejmutí:

Rozdělovník:

Účastníci řízení:

Ve smyslu ustanovení § 109 písm. a) až d) stavebního zákona a ustanovení § 144 odst. 6 správního řádu se následujícím účastníkům řízení podle § 27 odst. 1 správního řádu doručuje toto rozhodnutí jednotlivě:

1. Ředitelství silnic a dálnic ČR, prostřednictvím zmocněnce TRANSCONSULT, s.r.o., IČO: 47455292, ID schránky: wbeszgc

Obce, na jejichž území se stavba uskutečňuje:

2. Statutární město Frýdek-Místek, Radniční 1148, 738 22 Frýdek-Místek, ID DS: w4wbu9s
3. Obec Dobrá, Dobrá 230, PSČ 739 51, ID DS: 625betr

Ostatním účastníkům dle ustanovení § 109 písm. e) a f) stavebního zákona a § 27 odst. 2 správního řádu se toto rozhodnutí doručuje v souladu s ustanovením § 25 odst. 1 a 2 správního řádu veřejnou vyhláškou, vyvěšenou na úřední desce Ministerstva dopravy po dobu 15 dnů. Patnáctým dnem po vyvěšení se písemnost považuje za doručenou.

Ve smyslu ustanovení § 25 odst. 3 správního řádu a § 112 odst. 1 stavebního zákona se veřejná vyhláška zasílá k vyvěšení též příslušným obecním úřadům. Následující obecní úřady žádáme o vyvěšení veřejné vyhlášky po dobu 15 dnů způsobem v místě obvyklým:

4. Magistrát města Frýdek-Místek, Radniční 1148, 738 22 Frýdek-Místek, ID DS: w4wbu9s
5. Obecní úřad Dobrá, Dobrá 230, PSČ 739 51, ID DS: 625betr

Dotčené orgány:

6. Magistrát města Frýdku-Místku, odbor územního rozvoje a stavebního řádu, oddělení stavebního řádu, ID DS: w4wbu9s
7. Ministerstvo vnitra, odbor bezpečnostní politiky, ID DS: 6bnaawp
8. Ministerstvo dopravy, odbor liniových staveb a silničního správního úřadu - z d e -
9. Ministerstvo životního prostředí, odbor posuzování vlivů na životní prostředí, ID DS: 9gsaax4
10. Ministerstvo životního prostředí, odbor ekologie krajiny a lesa, ID DS: 9gsaax4
11. KÚ Moravskoslezského kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, ID DS: 8x6bxsd
12. KÚ Moravskoslezského kraje, odbor životního prostředí a zemědělství, ID DS: 8x6bxsd
13. Magistrát města Frýdek-Místek, odbor dopravy a silničního hospodářství, ID DS: w4wbu9s
14. Magistrát města Frýdek-Místek, odbor životního prostředí a zemědělství, ID DS: w4wbu9s
15. Hasičský záchranný sbor Moravskoslezského kraje, ID DS: spdaive
16. Krajské ředitelství policie Moravskoslezského kraje, ID DS: n5hai7v
17. Krajská hygienická stanice Moravskoslezského kraje, ID DS: w8pai4f
18. Obvodní báňský úřad, Veleslavínova 18, 728 03 Ostrava, ID DS: da5adv2
19. Vojenská ubytovací a stavební správa Brno, ID DS: hjyaavk
20. Oblastní inspektorát práce pro Moravskoslezský kraj a Olomoucký kraj, ID DS: 5bzeezt
21. Drážní úřad, ID DS 5mjaatd
22. Úřad pro civilní letectví, ID DS: v8gaaz5
23. Vojenský lesní úřad, ID DS: qfxifd2

Na vědomí:

24. Ministerstvo dopravy, odbor infrastruktury a územního plánu – zde
25. Ředitelství silnic a dálnic ČR, Správa Ostrava, ID DS: zjq4rhz

Spis

Doložka autorizované konverze do dokumentu obsaženého v datové zprávě

Sděluji, že tento dokument, který vznikl převedením vstupu v listinné podobě do podoby elektronické pod pořadovým číslem 150076592-329678-220630154107, skládající se z 24 listů, se doslovně shoduje s obsahem vstupu.

Autorizovanou konverzí dokumentu se nepotvrzuje správnost a pravdivost údajů obsažených v dokumentu a jejich soulad s právními předpisy.

Zajišťovací prvek:

bez zajišťovacího prvku

Subjekt, který autorizovanou konverzi dokumentu provedl:

Ministerstvo dopravy

Datum vyhotovení doložky:

30.6.2022

Jméno, příjmení a podpis osoby, která autorizovanou konverzi dokumentu provedla:

Lukáš Svoboda

150076592-329678-220630154107

Poznámka:

Kontrolu této doložky lze provést v centrální evidenci doložek přístupné způsobem umožňujícím dálkový přístup na adrese https://www.czechpoint.cz/overovacidolozky.

Elektronický podpis - 30.6.2022
Certifikát autora podpisu :
Jméno : Bc. Lukáš Svoboda
Vydal : PostSignum Qualified CA 4
Platnost do : 3.2.2024 13:19:41-000 +01:00